

Sayı: 10 Temmuz/Ağustos 2023 2 Aylık İdeolojik Kültür Dergisi

YURTSEVER GENÇ KADIN

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

**SARA, KEMAL VE EGİDLERİN MİRASIYLA
ÖNDERLİKLE ÖZGÜR YAŞAMA**

İÇİNDEKİLER

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

PERSPEKTİF

Sosyal Devrimi Sevebilmek Ve Yüce Yaşama Ulaşabilmek İçin Yapıyoruz

4

GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

Özgür Topraklarda Özümüzü Yaşamak Bizim Elimizde

8

DOSYA

Zaferin Garantisi: 14 Temmuz Ruhü

Ağit Yoldaş, PKK'de Şekillendirilmek İstenilen Militan Kişilik

13

PORTRE

Şehîd Bermal Jina Çiya ya Berxwedêr û Jixwebawer

24

ŞEHİTLERLE DİYALOG

Ülkeye, Özgürlüğe Yürümek Kadar Heyecan Verici Bir Olay Düşünülemez

26

GERİLLA KALEMİNDEN

Bir Kadının Özgürlüğe An Be An Doğumu

29

KÜLTÜR VE SANAT

Rêyên Ber Bi Heqîqetê

31

DİRENİŞÇİ KADINLAR

Şerê Ji Bo Xaka Niştiman “Tûfegul”

32

DEVİRİMCİ HALK SAVAŞI

Kölelik Zincirlerini Parçalamak İçin Tek Yol Öz Savunma

34

YURTSEVER GENÇ KADIN

Azadî Hêvi Dixwaze!

37

KAVRAMLAR

Bawerî-Înanç Nedir?

40

SERBEST KÖŞE

Jin Jiyan Azadî Serbixe Azadî

42

ÜNİVERSİTE

Her Kampüs Mücadele Alanıdır

44

ÇALAKÎ

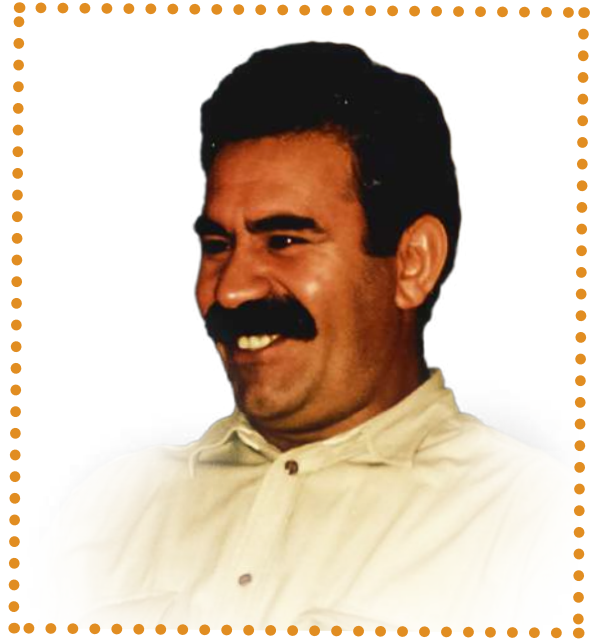
Însiyatîfa Tola Star

47

MİZAH

Bu da Benden Olsun “Yax! Yix! Parçala!”

48

- EDITÖR -

“Kadın Özgürlüğünün Garantisi
Önder Apo'nun Özgürleşmesidir”

MERHABA YÖNÜNÜ GÜNEŞE ÇEVİREN GENÇ KADINLAR!

İki ayda bir çıkan dergimizin Temmuz-Ağustos sayısında yine siz değerli okuyucularımızla birlikteyiz. Temmuz ve Ağustos ayı Kürt halkı ve Özgürlük Hareketimiz için çok önemli günleri içerisinde barındırmaktadır.

14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu, Kürdistan ve Kürt halkının tarihinde benzeri olmayan bir eylemdir. Diyarbakır Zindanında Kemallerin, Hayrilerin, Alilerin ve Akiflerin insanlık dışı uygulamalara karşı başlatmış olduğu bu olağanüstü direniş ruhu bugün de mücadelenin güç ve ilham kaynağı olmaktadır. Aynı zamanda tarihi PKK direnişine katılan ve yaşamı boyunca bu mücadeleye emek veren Şehîd Sara (Sakine Cansız) Diyarbakır Zindanında bir kadın olarak oynadığı öncülük rolü ve kendilerini cellat olarak tanımlayanlara karşı gösterdiği duruşla hepimize yol göstermiştir.

Ayrıca büyük 15 Ağustos Atılımının 39. yılına giriyoruz. Bu tarihi atılımın, Ulusal Diriliş Bayramımızın başta Önder APO olmak üzere halkımıza ve tüm yoldaşlara kutlu olmasını diliyoruz. Bu kahramanlık atılımının büyük komutanı Egîd yoldaşın şahsında tüm direniş şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Aynı zamanda bu sayımızda, Önderlik ve Genç Kadın perspektifleriyle, bu sürecin genç kadınlar tarafından nasıl karşılanması gerektiği de ortaya konulmuştur. Ve daha farklı bir çok konuyla bu sayımızda siz değerli okuyucularımızla buluşuyoruz. “Jin Jiyan Azadî, Serbixe Azadî” kampanyası kapsamında tüm Kürdistan’lı genç kadınlar 15 Ağustos Atılımı ruhuyla alanlara akmalı ve düşmandan intikamını almalıdır. Bütün genç kadınları ‘Yurtsever Genç Kadın’ dergimizi okumaya ve okutmaya çağırıyoruz.

GENÇ KALIN, GENÇ YAŞAYIN!

YURTSEVER GENÇ KADIN DERGİSİ

TEMMUZ-AĞUSTOS
2023

SOSYAL DEVRİMİ SEVEBİLMEK VE YÜCE YAŞAMA ULAŞABİLMEK İÇİN YAPIYORUZ

ÖNDER APO

Sadece eskiyi eleştirmekle, suçlamakla yetinmiyoruz; yeniye veya yaratmamız gerekenin ne olduğunu, kavrayışta ve uygulamada nasıl yönelmemiz gerektiğini ortaya çıkarıyoruz. Unutmamak gerekir ki, doğrubir karar verebilmek, doğrubir tutuma ulaşabilmek için, bağımsız kişilikler gereklidir. Bütün yönleriyle bağımlı kişiliklerin, duyguda, düşüncede, davranışta böyle olanların, özgür kararlara ve bundan kaynaklanacak yaşantı biçimlerine ulaşmaları zordur veya oldukça çarpıktır.

Partimizde sağlanan en soylu gelişmelerden birisi de kadın-erkek yaklaşımlarında bağımsızlıkçı tutumu büyük bir dirayetle, sabır ve çabayla gerçekleştirmiş olmasıdır. PKK'nin ortamında aslında varılan büyük çözüm veya soruna cevap;bağımsız kadının ve erkeğin gerçekleştirilmesidir. Parti içi eleştirileri göz önüne getirdiğimizde görülecektir ki, çekilen en önemli sancılardan birisi de, mevcut ilişki tarzının, aile ve kabile anlayıcının Nuda ilkeli ve ölümüne bir mücadeleyle karşılık veriyor. Çünkü Parti diyor ki; senin bu yaklaşımların ulusal-toplumsal düzeyi güdükleştirmiş, en az düşmanın katliamı

kadar toplumu çarpıklaştırmıştır. Dolayısıyla buna karşı savaşım, ideolojik, siyasi bir savaşım oluyor. Sonuç; PKK'leşmek, savaş gerçeğine yaklaşmak, bağımsız kişiliğe ulaşmak, özellikle kadına dayatılan kölelikten kurtulmak ve aleyhindeki ilişki düzenini aşmak istiyorsan, tepeden tırnağa kadar bağımsız ol, özgür tutumun sahibi ol! Öz iradenin ve düşüncenin sahibi ol! Davranışın da tamamen özgürlüğün bir ifadesi olsun! Partinin özgürleşme düzeyini bu ilkenin uygulanışına bağlarken, bunu topluma taşır. Bu, oldukça büyük bir cevaptır. PKK'nin belki de tam açığa çıkmamış, fakat mutlaka ulaşılması gereken bir gelişim düzeyi var. Toplumun kurtuluşu, öncelikle PKK'nin içinde böylesine bir cevaba kavuşuyor ve bu cevap tutarlı bir biçimde topluma yansıtılırsa denilebilir ki, çok köklü bir devrim daha şimdiden sağlam bir esasa kavuşmuş olur.

Partimizde varılan çözüm, şüphesiz hem teoriktir, hem de böylesine küçümsenmeyecek sayıda kadronun bağımsız düşünme ve karar verme gücüdür. Sıkça vurguluyoruz, kadın-erkek ilişkisinin eski biçimlerine sert eleştiri yapılırken, bunun kabul edilmezliği gösterilirken, onun yerine özgür ilişkiye, onun ortamına ve biçimine böylesine açıklık getirme, böylesine özgür olma tutumuna elverişli bir ortam sunma sağlanan en

büyük gelişme oluyor. Çok kişinin belki de kavramadığı, yüceliğini takdir etmediği bir durumu, bugün bir kadın çalışmasında çok önemli bir gelişme olarak değerlendirmek, bu düzeyi daha da zenginleştirmek, örgütlemek ve eylemle, yaşamla zenginleştirmek kadın çalışmalarının temel bir görevidir. Dolayısıyla bir kadın kongresinin, bu konuda sağlanan en önemli gelişmeyi kendisine esaslı bir tartışma konusu yapması, bu tartışmaya dayalı olarak görevler belirlemesi, daha da somut olarak yaşamı bütünleştirmesi girilecek en sağlıklı bir yol oluyor. Hiç şüphesiz, eğer bu esas sürekli gözetilirse, hangi ilişkiye el atılırsa atılsın sağlıklı sonuçlara ulaşılabilecektir.

Bunun savaş gerçeğiyle bağlantısı iyi ortaya konulmuştur. Böylesine özgür bir tutuma sahip olmak demek, mükemmel bir savaş yaşamı içinde yerini belirlemek, yine örgütsel yapı içinde yer almak, oldukça faal bir siyasi çalışmanın sahibi olmak anlamına geliyor. İlişkilerdeki özgürlük düzeyi kurulmak, bir yaşam biçimine dönüştürülmek isteniyorsa, bu eşittir iyi savaşmak, iyi siyasallaşmak, bunun için de iyi örgütlemektir. Dolayısıyla özenle vurguluyoruz ki, çok iyi örgütlenmemiş, bu temelde siyasallaşmamış, askerleşmemiş kişilik, özgür olamaz. Hele bu Kürdistan somutu ise, buna önderlik eden PKK ise, bir kişi tutarlı olmak istiyorsa, "ben özgürüm, özgür kararın sahibiyim" diyorsa, o zaman onun örgütlülük düzeyine bakarız. Örgütlenme için eğitime, siyasallaşma için kapsamlı, genişliğine ve derinliğine bir düzey yerine, siyasallaşmanın savaşla bağlantısına, ona ne kadar katıldığına, ona ne kadar gelişim şansı verdiğine bakarız ki, onun özgürlük tutumunun derecesini bilelim. Kesinlikle birbirleriyle ilişkileri sıkıdır.

Bir sahadaki kopukluk, diğer tüm sahaların elden gidişine yol açabilir. Bunun için sistemli ele almak gerekir. Ve bu, görüldüğü kadar aynı zamanda beraberinde çok sıkı bir disiplini de getiriyor. Özgürlük, birçoğunun sandığı gibi, laçka, bayat bir liberalizm değildir. Bizdeki özgürlük en emekçi sınıfın özgürlük tutumudur. Ancak onun da yüksek bir gönüllü disiplinle sağlanacağı ortaya çıkıyor.

Örgütlülük, siyasallık, askerilik, Kürdistan somutu ve onun savaş gerçeğinde, en üst düzeyde disiplinli yaşamayı, ilkeye çizgi dahilinde çok sıkı bağlı yürümeyi, bütün yaşamını buna hasretmeyi, bunun üstün çabasını sergilemeyi gerektirir. Dolayısıyla kadın olsun erkek olsun hiçbir militanın, eğer yüksek derecede bir örgütlenmeye, bunun siyasallaşma ve askerleşme çabasına, emeklerimizin önemine, bizzat bunun gereklerinin yerine getirilmesine bağlanmamışsa, o kendisini aldatmaktadır. Kişilere fazla güvenmemek gerekir. Tutarlılık, örgütlülük düzeyine, onun her sahadaki yoğun çabasına, savaş gerçeğiyle bağlantısına, bunun sadece lafına değil, pratiğine bakmakla özdeş olduğunu, bu ölçüyü sıkı sıkıya göz önüne getirmemiz gerektiğini bilirsek, en sağlam özgürlük tutumuna ulaşmış olacağız.

Güney savaşında şehit düşen Gülnaz Karataş (Beritan) arkadaş, özgürleşme yönünde büyük bir çabaya sahiptir. Arkadaşın bana gönderdiği bir raporu vardı. Daha şehit olduğunu duymamıştım ve bu arkadaş hep aklımdaydı. "Önderliğin çözümlemelerinden yararlanarak bir roman denemesi yapmak istiyorum" diyordu. Bizde hiç kimse şimdiye kadar böyle bir söz söylememişti. Oldukça ilgili bir arkadaştı. "Bu arkadaş bir görüp, tartışsaydım iyi olurdu" diyordum, daha

"Özgürlük, bir çoğunun sandığı gibi, laçka, bayat bir liberalizm değildir"

sonra şahadet haberi geldi. Çok kahraman bir kız! Rubarok karakol eylemine takım komutanı düzeyinde katılmış ve bu eylemde yaralanmıştır. Yaralı olduğu halde Güney savaşım cephesinde en önde tavrı almıştır. Orada da mermileri tükeninceye kadar mevzide kalmıştır. Daha sonra işbirlikçi, hain güçler etrafını sarmışlar ve "Teslim ol, sana bir şey yapmayacağız" demişler. Fakat arkadaşın tavrı, "Siz düşmanla işbirliği yaptınız, Güney'den Kuzey'in devrimine saldırıyorsunuz, hainsiniz, size teslim olmam" demek olmuştur. Parti Önderliği'ni de slogan düzeyinde haykırarak kendini uçuruma atıyor. Anlamalı ve çok cesur bir eylem!

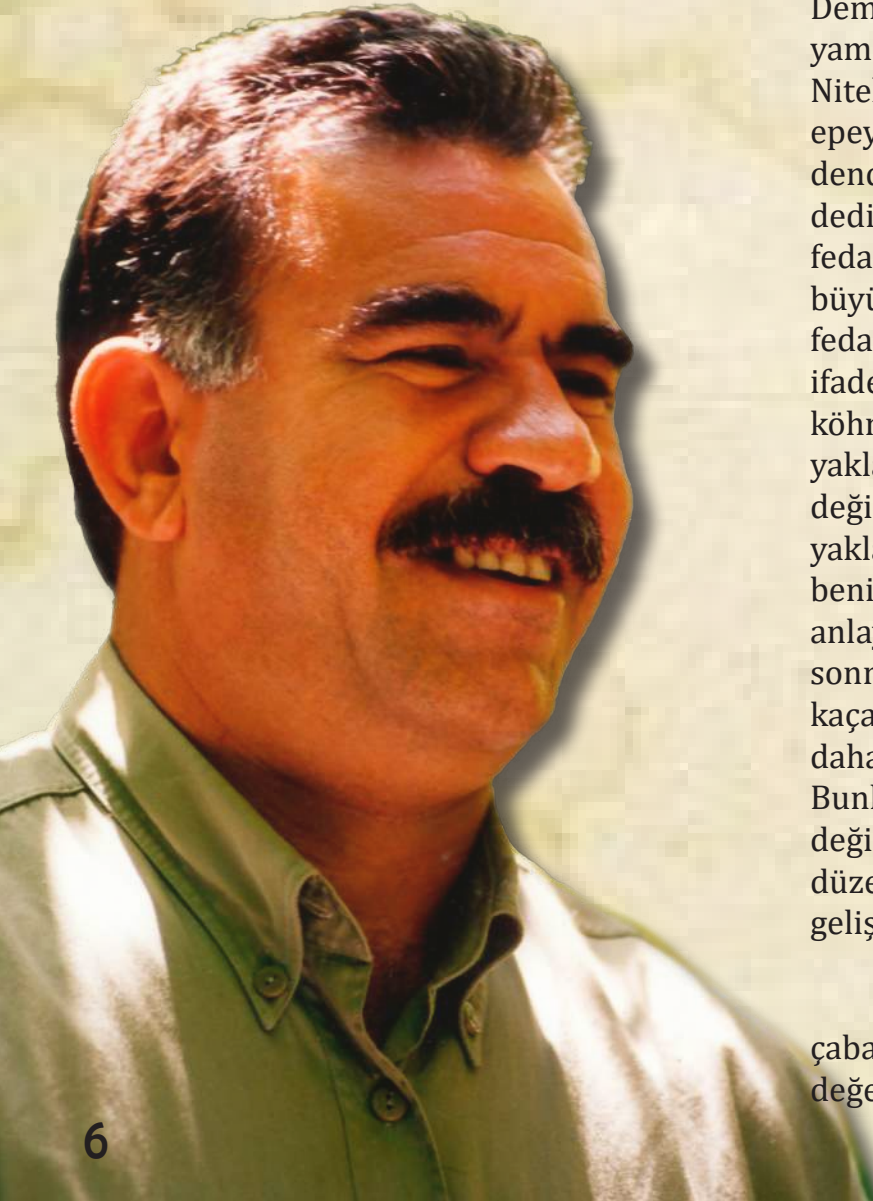
Aslında teorik olarak güçlü; salt yurtseverlik veya direnişçilikten kaynaklanmayan aynı zamanda çözümlemeleri de oldukça derinliğine anlamaya çalışan birisi çünkü onu daha da boyutlandırmak istiyor. Bu şu anlama geliyor ki, bu yoldaşımızdan iyi

bir çözümleyici çıkabilirdi. Anlamakta kararlı olan ve bunun için her türlü kahramanca direnişçiliği sergileyecek kişilikler de çıkıyor, buna değer vermek gerekiyor. Anısına iyi karşılık vermek gerekecek. Bunlar, öyle basite alınacak kişilikler, tavırlar değildir.

Bu şahadet üzerine arkadaşlar da "Biz bu arkadaşın anısına bağlıyız, adını tabura vereceğiz" diyorlar. Sorun adını tabura vermekle, nasıl direndiğini söylemekle halledilmiyor. Sorun, takip ettiği tutumu yaşatabilmektir. Zaten bu sonuçları da ortaya çıkaran, tutumun kendisidir. Biz onu esas alıyoruz. Biraz da bizim gelişmesini istediğimiz arkadaşların bir örneği, bir modeli oluyor.

Halbuki gelişmekte kararlı olan bu arkadaşımız, aynı zamanda epey tersliklerle de karşılaşmış. Belki yanlışlıklar da yapmıştır, fakat gittikçe doğru çizgide derinleşiyor ve neredeyse çok etkili bir sonuca gidebiliyor. Demek istediğim; biz yolu açık tutarsak yaman, hatta kahraman tipler çıkabilir. Nitekim ben daha önce bu alanda "kadınlar epey ağırlık teşkil ediyor, bunları ne yapalım" dendiğinde, şunu söyledim; "sizin ağırlık dediğiniz tam tersinedir, aslında büyük bir fedai gücüdür". O arkadaşların oralara gelmesi büyük bir kısmında görüldüğü gibi kendini feda etme anlayışının yanında, cesareti de ifade eder. Siz bunu değerlendiremiyor, çok köhnemiş feodallık, düzen yaklaşımlarıyla yaklaşıyorsunuz. Bu, gerçekçi bir yaklaşım değildir. Gücünüz yetmeyebilir, doğru yaklaşımları da sunmak zor olabilir. Fakat benim anlayışım da böyledir. Nitekim bu anlayışın doğru olduğu ortaya çıktı. Daha sonra birçoğu, "hepsi mevzide direnmiş, hiç kaçan olmamış. Hiç de sandığımız gibi değiller, daha sonraki savaşta ortaya çıktı" dediler. Bunlar da öyle fazla abartılacak sonuçlar değildir. Biraz daha kabul edilebilir bir düzeyin yakaladığını gösterse de, asıl büyük gelişler bundan sonra söz konusu olabilir.

Umarım ki kadın için geliştirdiğimiz çabalar hem anlaşılır, hem de büyük değerlendirilir. Belki sizi biraz zorlayacağız.

"Yaşamı daha fazla anlamlı kılan biçimleri, ancak savaşla yakalayacağız"

Disiplinli yaşam sizi sıkabilir, ama özgürlüğün, gelişmenin bir bedeli vardır; onu vermeden ona ulaşılmaz. Ucuz çözüm, rahatlatarak ilişki düzeyi, günlük yaşam alışkanlıkları sizi tatmin edebilir, ama özgürlüğe götürmez. Bu da basit bir kişilik ortaya çıkarır. Biz bununla yetinmek istemiyoruz. İstesek sizi çok rahat idare edebiliriz. Fedaisiniz veya her türlü savaşıma varsınız, ancak rahatlıkla kullanılabiliyorsunuz de. Bazıları bunu da yapar, ama ben böyle değersiz yaklaşmanın sakıncalı olduğunu, dolayısıyla sizlerle çalışmanın biraz daha derinleştirmek gerektiğini daha doğru bir tutum olacağını düşünüyorum. Nitekim, ülkeye çok yüzeysel bir biçimde gidenlerin kolay kaybettikleri de gözönüne getirildiğinde, bu yaklaşımlarımızın yaşamaya değer olduğunu kanıtladık.

Sizi, oldukça bağımsız iradeye, özgürlük tutumuna ve onun ifadesine kavuşmuş; yanlış durumlara kolay düşmeyen, yaratmak istediğimiz tipi yakalamada biraz iddialı, en azından bu konuda sabırlı, inatçı bir tutumun sahibi kılmak istiyoruz. Bu daha iyi diye düşünüyorum. Hiç şüphesiz, önümüzdeki dönemde Partimizin özgürlükte sağlayacağı gelişme, kadın-erkek ilişkileri, aile ilişkileri ve bunların özgür yaşama yansıması hem netleşme, hem de pratiğe kavuşması, bizzat yaşanılır bir olay haline gelecektir. Bu da tamamen mücadele ve çabaların yoğunluğuyla birlikte olacaktır. Savaşılmadan asgari sosyal yaşamı bile kurtaramayacağımızı bir an bile gözardı etmeyeceğiz. Mevcut ulusal, toplumsal düzeyimizi, onu doğurtan düşman gerçeğini, aile ve kadın-erkek yaşamını savaşla düzenleyeceğiz. Tabii haince, düşkünçe, güçten düşüren, yenilgiye götüren biçimde değil; özgür bir temelde başarıya, yeniye götüren tutumun sahibi olunacak. Yaşamı daha fazla anlamlı kılan biçimleri, ancak savaşla yakalayacağız.

Bunun diğer bir ifadesi de toplumumuzda çok tahrip edilen anlayış düzeylerini geliştirmedir. Şuna geliyoruz; toplumumuzun ne kadar birbirine karşı olduğunu, birbirine diken gibi battığını, aile içinden tatalım, hemen her aşiret, kabile arasında, yine çok çeşitli kişilikler arasında bir kavram kargaşası, bir kaos, özellikle de saygı, sevgi olayındaki yoksulluğu gördüğümüzde, verdiğimiz savaşın bir yerde sevgi, saygı, anlayış savaşı olduğu anlaşılacaktır. Kürdistan'da sevgiye, saygıya ve anlayışa giden yol da, bir çizgi dahilindeki savaş gerçeğine, bunun bütün gereklerini yerine getirilmesine bağlı olmalıdır. Daha fazla sevebilen bir ortama ulaşmak istiyorsanız, o zaman daha fazla savaşıma imkanlarına sahip olun. Bu, kesinlikle doğru bir belirleme olduğu kadar, günlük somut çabayla da bağlantılı bir olaydır. Hiç kimse savaşmadan, bunun gereken çabasını sergilemeden, sevgi-saygı beklemesin. Kürdistan devriminin kişilikteki en büyük yansımalarından birisi de budur. Bunu da başarıyla ortaya koyduk. Geriye bu temelde, iyi bir örgütlenme gereği ortaya çıkıyor. Bunun olanaklarıyla birlikte, yine çokça istenildiği gibi bir askerileşme imkanı da belirmiştir. Mevcut ortamların askerileşmeye katkısı küçümsenemez. En önemlisi de devrimi, daha fazlasevilebilmek, sayılabilmek ve insansoyuna özgü yüce yaşam biçimlerine ulaşmak için yapıyoruz. Toplumumuzda, ulusal bünyemizde yitirilen ve bize en az ekmek-su kadar gerekli kavramlara, onun yaşama yansıtılışına gidebilmek için savaşmaya mecburuz. Her kim ki, bu konularda "bana layık olana ulaşayım" diyorsa, o zaman savaş! Hem de başarıyla savaş ki, özgürlüğe ulaşsın. Sloganın özü de budur.

ÖZGÜR TOPRAKLARDA ÖZÜMÜZÜ YAŞAMAK BİZİM ELİMİZDE

FARAŞİN SÎDAR

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Her anı, her günü ve her merhalesi direniş ile geçen, efsaneyi bir tarihin ardılları olarak yeni bir sürece girmektediriz. Ve yine her anı, her günü, her saniyesine kadar savaşın kızgınlaştığı, büyüdüğü ve insan ahlakının zerresini bile kendinde barındırmayan ahlaksızca yürütülen bir savaş gerçekliği ile yüz yüzeyiz. Böylesi süreçlerden geçerken, şehitlerimizin bıraktıkları miras, her günü anlamlaştıran duruşları karşısında dönem görev ve sorumluluklarımızı en derinden hissetmenin yanında, sorumsuz ve görmezden gelmenin de bizleri soysuzluğa götüreceği gerçekliğini her adım atışımızda hissetmekteyiz. Ardımızda bıraktığımız günlerde Sema Yüce ve şehit Zilan şahsında bu gerçeklik bir kez daha her birimize hatırlatılmış ve arayışımızın cevaplarının Zilanca, Semaca olmaktan geçtiğine bir kez daha tanıklık etmekteyiz. Bizlere böylesi bir direnişi kazandıran ve kiblegâhımız olan şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyor ve takipçileri olacağımızın sözünü yineliyoruz.

Seçimlerin ardından yeni bir döneme, sürece girdik. 21. Yüzyılda faşizm ve kapitalist modernite güçleri başlarına bela olan Önderlik paradigmasını, Önderliğimizin yaratmış

olduğu alternatif yaşam tarzına karşı faşizanca saldırılarını daha da büyütüp, yayarak 22.yy'a Kürtsüz bir şekilde girmek istemektedirler. Yeni süreç onlar için nasıl ki önemliyse, bizler de son iki yıldır yürütülen savaş ve mücadeleyi varlık ve yokluk mücadelesi olarak ele almaktayız. 2014 yılından beri devreye koydukları çöktürme planını başarıya götürmek için yapmadıkları bir şey kalmadı. Bütün savaşın odağını da İmralı yaparak, Önderliğimize karşı uyguladıkları tecrit, tarifi yapılamayacak bir düzeye gelmiştir. Tecrit kelimesinin ağza alınmasının bile bir suç olduğu ve "sen benim suçuma tecrit dersin, tecrit edilirsin" uygulamalarına tabi tutulan bir gerçeklikle yüz yüzeyiz. Tecrit durumuna ve bütün hak ve kanunların tanınmadığı faşizan uygulamalar karşısında Önder Apo'nun fikirleri ve felsefesi yer ve zaman tanımaksızın her alana yayılmakta ve büyük bir etki gücü yaratmaktadır. Bu da akıllara sadece şu soruyu getirmektedir; "nasıl bir güç, nasıl bir irade ve nasıl bir karakter bunca konsept ve özel savaş yöntemine karşı baş koyabilir" ? bunun tek cevabı ve tek örneği de Önderliğimiz olmaktadır. Önder Apo'nun tarzında sadece baş koymak değil, aynı zamanda var olan faşizmi parçalama ve yerine alternatifini koyma, inşa etme vardır. Kendini örgütleyen ve yenileyen bir güç karşısında durmakta imkansızdır.

*Arayışımızın cevaplarının Zilanca, Semaca
olmaktan geçtiğine bir kez daha tanıklık etmekteyiz!*

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Üniversitelerden, liselere, mahallelerden, işçi ve emekçi genç kadınlara kadar seçim sürecinde kendi rengimiz ile alanlarda belli kitleleşme geliştirmiş olsak dahi açığa çıkan sonuç, örgütlü bir kitleliliğe ulaşmadığımız gerçeğidir. Seçim sonucu hile, hırsızlık, baskı vb. sebepler elbette etken olmuştur. Fakat sonuç olarak Türkiye ve Bakure Kürdistan'da halkın yarısının, var olan politikalara, tüm savaş yöntemlerine, yoksulluğa ve ekonomik çöküşe rağmen akp-mhp iktidarına evet demesi, kemikleşen faşizmi göstermektedir. Süreçte değişen bir şey olmayacağı gibi, özel savaş yöntemleri, işgal, sömürü, tutuklama, baskı, katletme, kısaca bütün faşizan uygulamalar eskisinden daha fazla bir şekilde sürdürülüp, özel savaş hükümeti devrede olmaya devam edecektir. Düşmanın bütün uygulama ve yöntemlerini sözde biliyor olsak da ciddi pratikleştirme, yaşamsallaştırma sorunlarımız bulunmaktadır. Süreci doğru şekilde okuma, öngörülü olma düşmanın atacağı tüm adımların farkında olma ve ona göre tedbirli olmalıyız. Düşman hamle yapmadan, bizlerin hamle yapması gerekir. Örgütlü bir güce dönüşürsek hiçbir teknik ve savaş yönteminin sonuç alamayacağını göreceğiz. Bakure Kürdistan ve Türkiye'de ki genç kadınlar olarak en örgütlü olduğumuz süreçlere baktığımızda, düşmanın değil kurumlarından ve varlığından bahsetmeyi, örgütlü gücümüz ile kapitalist

sisteme ve faşizme geçit verilmeyen dönemlere şahitlik ettik. Bu direniş ruhu ve kültürü halen de devam etmektedir. Fakat eskisi gibi bir savaş olmadığını bilince çıkartmalı ve Önderliğimizin de dediği gibi "eskisi gibi savaşılmayacağını" kavramamız gerekir. Şimdi bizleri nasıl bir savaş politikası ve uygulamaları beklemektedir, bunu iyi çözümleyip en acil görevimizin örgütlenmek ve eyleme geçmek olduğunun bilinci ile hareket etmeliyiz. Akp-mhp faşist rejimi tüm kirli politikalarını kadın ve gençlik üzerinden yürütmektedir. Gelmiş geçmiş bütün iktidarlara ele aldığımızda akp-mhp faşizmi sürecinde ki gibi bir süreç görülmemiştir. Kadın katliamlarından, tecavüz ve tacizlere, tutuklamalardan tutulımyürütülen özel savaş politikalarına, ajanlaştırmadan, bireysel özgürlük adı altında toplumdaki kopartmaya, çocuk yaştaki kız çocuklarını din adı altında en aşağılık şekilde dedeleri yaşındaki kişilerle evlendirmeye ve yurtlardaki köksüzleştirme politikalarına kadar her türlü kirli yöntemi devreye koymuşlardır. Akp-Mhp faşist rejimi kirli politikalarını sürdürmeye ve "önce kadını vurun" söylemini yaşamın her anında gerçekleştirerek ve kadın değerlerine saldırmaya devam da edecektir. Faşizmin ve akp-mhp iktidarının akıbeti biz genç kadınların elindedir. Kazanmayı da kaybetmeyi de, var olmayı da, yok olmayı da direnişimiz belirleyecektir.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Barbarca ve vahşice insanlık ahlakı ve vicdanını hiçbir şekilde temsil etmeyen bu kirli savaş yöntemlerine karşı Önderliğimizin gerçekleştirmiş olduğu kadın kurtuluş ideolojisi ile var olan kapitalist sistemi ve faşist rejimi yok edebiliriz. Genç kadınlar olarak, temel gündemimiz ve en esası çalışmamız Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü tüm çalışmalarımızın merkezine koyma olmalıdır. Özgür bir yaşam, özgürlük ilişkileri, kadın iradesi, kadın kimliğimiz ve mücadeleci bir kişiliğe sahip olma Önderlik felesefesini yaşamsallaştırma ile gerçekleşecektir. Kürdistan'dan, Türkiye metropollerine, Ortadoğu'dan tüm Avrupa ülkelerine kadar evrenselleşen bir Önderlik ideolojimiz var. Bütün kadınlarda ortak bir ruhu var eden bir Önderlik gerçekliği karşısında ki temel çalışmamızda Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü olmalıdır. Örgütlendikçe, kendimizi ve birbirimizi eğittikçe, gücümüzü eylemselliğe kanalize ettikçe Önderlik üzerindeki tecriti kırabilir ve özgür topraklarda özümüz ile yaşayabiliriz. Bakure Kürdistan'lı ve sosyalist genç kadınlar olarak öncülük görevlerimize sahip çıkmalı ve devrimci halk savaşı ekseninde kendimizi bir bütünen yürütülecek olan tüm çalışmalardan sorumlu görmeliyiz.

Faşist rejimin özel savaş konsepti karşısında çözüm, evinde oturma, bir telefona haps olma, toplumsal değerlerden ve toplumsal ahlaktan kopma değildir. Faşizmden, ölümden, tutuklamadan, taciz ve tecavüz edilmenin korkusu ile yaşayıp sessiz kalmanın ne anlama geldiğini iyi anlamak gerekir. Refleksleri yok etmeye çalışan, aşındırmayı yaratan, köksüzlüğü dayatan, robotlaştıran, kendine benzeten bir düşmanımız var. Direnişi seçmiyorsak, bunun ortası yoktur. O zaman faşizmin yanındayız demektir. Genç kadınlar olarak, düşmanı her alanda teşhir etme, boşa çıkartma, mücadele etme ve bitirme iddiası ile yaklaşmalıyız. Unutmamalıyız ki bizim en ufak bir zayıflığımız düşmana kazandırmaktadır. Her genç kadın bulunduğu her alanda bu faşizme karşı kavgacı bir ruh ile savaş ilan etmelidir. 7/24 dijital medyaya kurban olmuş, ve farklı farklı kuşak isimleri ile gençliği tanımlayan düşman terimlerini ret edip, Apocu ve yurtsever gençlik olarak, yurtseverlik ve devrimcilik görevlerimize sahip çıkmalıyız. Bir taş atabilen bir taş atsın, bir çakmak yakabilen bir çakmağı tutuştursun, kim ne yapabiliyorsa, gücüne göre yapsın vb. bir süreçte değiliz. Süreç varlık ve yokluk sürecidir. Bütün gücümüzü zorlayarak birçok

şey yapabileceğimize inanmalı ve kendimizi tatmin etmek amacıyla, liberal ve sloganvari yaklaşımlardan kaçınmalıyız. Kürdistan gibi kendi topraklarımızda, nasıl olur da düşmanı gölgemiz gibi kendimiz ile gezdiriyoruz. Nasıl oluyor da düşman bizleri aile ile tehdit edebiliyor. Nasıl oluyor da taciz, tecavüz, kaçırma ile tehdit edebiliyor? Nasıl oluyor da her gün yaşamış olduğumuz mahallelerde çocuklar zırhlı araçlar ile katlediliyor? Ve şehitliklerimiz yıkılıyor? Buna benzer binlerce ahlaksızca uygulamalar ile yöneliyor. Bu bir gerçekliktir ki, düşmanı gözümüzde büyütürsek o an küçülmüşüz demektir, o an kaybetmişiz ve faşizmin değirmenine su taşımaya başlamışız anlamını taşımaktadır. Özellikle üniversite kampüslerinde, “yunus polisleri” konumlandırılmakta ve yurtsever genç kadınlar olarak bizleri katleden bir celladı yok etmek, teşhir etmek, onunla mücadele etmek yerine “artist, yakışıklı” vb. kavramlar ile kendi celladımıza aşık oluyoruz. Bizi aşk adı altında katletmeye çalışan bir cellat karşısında, bizim boğazını tutup, onlar için birer cellat olmamız gerekir. Kendimize idol olarak esas alacağımız binlerce kahramanca şehidimiz varken, böylesi yaklaşımların, duyguların bize ait olmadığını çözümlemeli ve maneviyatımızı

yok etmeye çalışan düşman gerçekliğine karşı üniversitelerden, liselere, mahallelerden, tarlalardan, tekstillere tüm öğrenci ve emekçi, işçi genç kadınlara ulaşarak düşman gerçekliğini kavratmamız gerekir. Bilinçli olmayan her bir genç kadını bilinçlendirmek temel hedefimiz olmalı, genç kadın sorunlarına karşı Önderliksele tarzda cevap olmalı ve çözüm gücü olmalıyız. Yurtsever genç kadınlar olarak, genç kadın hareketimizin başlatmış olduğu “Jin Jîyan Azadî, Serbixê Azadî”hamlesi etrafında kenetlenmeli ve sürece öncülük etmeliyiz. Nasıl mı örgütleneceğiz? Örneğin düşman şehit arkadaşlarımızın cenazelerini ailelerine vermemekte, cenazelere ahlaksızca yaklaşmaktadır o zaman buna karşı bizlerin, her gün şehit ailelerimizin yanında olmamız ve şehitlerimize sahip çıkmamız gerekir. Düşman zindanlarda yoldaşlarımızı ölüme terk ediyor, bizim en büyük sahiplenmeyi, öncülüğü yapmamız gerekir. Düşman kültürel soykırım kısılcında katletme savaşı yürüttükçe, bizim her alana akın akın akmamız asimilasyona, fuhuşa, uyuşturucuya, ajanlaştırmaya ve toplumsallıktan koparan her türlü yöntem karşısında eğitim ve bilinçlendirme çalışmalarına ağırlık vermemiz gerekir. Kürdistan da düşman dağlarımızda

ekolojik katliamlar yaptıkça, genç kadınlar olarak her alanı yeşillendirme, ağaç ekme ve dağlarımızı yok etmeye çalışan, düşmanla iş birliği içerisinde olan her bir işbirlikçiyi cezalandırmalıyız. Sanal, gerçek olmayan “tik tok, instagram ve savaşı oyunları” ile toplumsallık öldürülmektedir. Genç kadınlar olarak kültürel çalışmalardan, spor etkinliklerine, kamplardan, değer ailelerine ziyaretler yapmalıyız. Faşist rejim maneviyatımıza mı saldırıyor, o zaman bizlerin de 24 saat tüm iliklerimize kadar düşman ile mücadele halinde olmamız ve maneviyat kaynağımız olan değerlerimize sarılmamız gerekir. Özellikle bizi Önderliksiz bir yaşama alıştırmaya çalışan faşist rejime karşı sokak sokak, mahalle mahalle ve köy köy gezip, Önderliği tanıtmalı, Önderliğimizin fikirlerini yaymalıyız. Bunları yaptığımız taktirde, iktidarcı sömürgeci faşist rejimin yokluğu kesinlik kazanacaktır.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

Bizden zorla, baskıyla ve özel savaş yöntemleriyle alınan ve çalınan ne varsa hepsi alınmayı beklemektedir. Kürt düşmanı bir sistemden kadınları, gençleri koparma ve yaşama bağlama faaliyetlerine ağırlık vermemiz ve her bir bekleyişin, durmanın bize kaybettireceğini bilerekten zamana yaymadan mücadeleye asılmalıyız. “Su uyur, düşman uyumaz” diye bir söz vardır. Düşman bu

kadar aktif rol oynarken, genç kadınlar olarak yaratılan değerleri, kazanımlarımızı heba etmek yerine bu sürece intikam alma duygusu ile yaklaşmalıyız. Önderliğimiz üzerindeki tecridi kırmak için örgütlü gücümüz ile alanlara akmalı ve Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü başka kuşaklara bırakmadan genç kadınlar olarak özgürlüğü zaferle taçlandırmalıyız.

Önümüzdeki tarihi günlerden biri de 14 Temmuz zindan direnişi olmaktadır. Kemallerin, Xeyrilerin, Akiflerin ve genç yürekli Ali Çiçeklerin her birimize bırakmış oldukları direniş mirasına layık bir yaşamı kendimize kılavuz bellemeliyiz. Nasıl ki Önderlik fikir ve felsefesi doğrultusunda bu kahraman yoldaşlarımız zulme, baskıya, gaspa, sömürüye ve her türlü imha ve inkar saldırılarına boyun eğmemiş ve günümüze kadar bizlere destansı bir tarih bırakmışlarsa, bizlerinde bu mirası sahiplenmemiz ve zafere evrilmemiz gerekmektedir. Bu vesileyle 14 Temmuz zindan direnişçilerini de saygıyla anıyor ve devrettikleri direniş bayrağını zaferle taçlandıracağımızın sözünü veriyoruz. Tüm yurtsever, sosyalist ve özgür bir yaşam için mücadele eden genç kadınların da bu direniş ruhu ile hareket edeceğine olan inancımızla tüm değerli yurtsever genç kadınlara çalışmalarında üstün başarılar diliyoruz.

Her genç kadın bulunduğu her alanda bu faşizme karşı kavgacı bir ruh ile savaş ilan etmelidir!

DOSYA

Zaferin Garantisi: 14 Temmuz Ruhü

Agit Yoldaş, PKK'de Şekillendirilmek
İstenilen Militan Kişilikti

ZAFERİN GARANTİSİ 14 TEMMUZ RUHU

ARJİN ROZERİN

Zindanlar halk devrimlerinde mücadelenin en önemli alanlarından birini oluşturur. Dışarıda halkın özgürlük taleplerini faşist yöntemlerle sindirmek isteyen iktidar, dört duvar arasına hapsettiği tutsaklara karşı da işkence yöntemlerini devreye koyarak iradelerini kırmayı ve teslim almayı hedefler. Bu durumda inandığı dava uğruna tutsak edilen devrimciler bireysel değil, halkı ve mücadelesini temsilen direnir. Davasının öncüsü olarak her tavrının dışarda ve zindanda bir karşılığı olduğunun bilincindedir. Ve o faşizan saldırılara direnişle karşılık veren her devrimci, tutsak da olsa düşmanı karşısında manevi bir zafer kazanır. Bu nedenle esaret, devrimci iradenin en keskin biçimde sınandığı ve onurda gedik açmamak için en büyük direnişin sergilendiği andır. Fiziki ve psikolojik işkencelerde beden yıpransa da burada önemli olan onuru tehdit eden bu savaşı layıkıyla verebilmek ve kazanmaktır. Bu gerçekleştiğinde, esaret koşullarında iktidara boyun eğmeyen her devrimci dışarıdaki mücadeleyle bütünleşip güç verir. Sırat köprüsü gibi zor gerçekliğine rağmen esaretin dezavantajlarını aşabilir.

14 Temmuz 1982’de Diyarbakır 5 Nolu Cezaevi’nde Türk devlet faşizminin insanlık dışı uygulamalarına karşı PKK’li tutsakların

başlattığı ve öncü kadrolardan Kemal Pir, Mehmet Hayri Durmuş, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek’in şehadetiyle sonuçlanan Büyük Ölüm Orucu Direnişi de bu şartlarda sürdürülen ve iradenin zaferiyle sonuçlanan bir eylemdi. Onlar da bir halkı ve davayı temsilen orada olduklarının bilinciyle bedenlerini ölüme yatırıp direniş kararı aldılar. Başardıkları takdirde bu direnişin dışarıdaki mücadeleyi, PKK’nin geleceğini her yönüyle etkileyeceğini ve 12 Eylül faşist cuntasının kör karanlığını yırtacağını biliyorlardı.

Tek Silahları İradeleriydi

12 Eylül darbe süreci ve zindanlar, kuruluşunu birkaç yıl önce ilan etmiş olan PKK için ölüm-kalım niteliğinde bir sınavdı. Faşizmin o yıllarda zindanlarda uyguladığı kirli politikayı Rêber Apo şöyle ifade ediyordu: “1982 Temmuzuna doğru gelindiğinde, düşman, bir grup zindan direnişçisinin şahsında, onları bir an önce tasfiye ederek sonuca gitmek istiyordu. O dönemde partinin en ağırlıklı bölümü zindandaydı. Zindan direnişi imha edildiğinde ve gerisi haince özüne karşı kullanıldığında, dışarıda aslında pek az bir gelişme veya PKK’yi yürütme şansı vardı.” Diyarbakır Cezaevi’ndeki zulüm, sadece onurlu

yaşamında değil, onurlu ölümünde engellendiği ve düşmanın "ölseniz de ancak ben öldürebilirim" dediği bir ortamdı. Tüm faşist iktidarların yaptığı gibi Türk devleti de 12 Eylül darbesi ardından tutukladığı devrimcilerin iradesini teslim almak için PKK'li tutsaklara karşı aklın sınırlarını zorlayan işkence yöntemlerini devreye koydu. Türk devleti dışarıda engelleyemediği PKK direnişini zindanda, esaret koşullarında sindirmeyi, yok etmeyi planlıyordu. Fakat PKK adıyla tarih sahnesine çıkan bu Kürt mücadelesinin farkı ve yarattığı militan kişiliğin kudretinden habersizdi.

Fedai bir cesaret ve inançla tek silahları olan iradelerini kuşanan 14 Temmuz direnişçileri, bir muharebenin en ön cephesinde savaşır gibi düşmana karşı mevzilenerek mücadele yoldaşları ve halka umut ışığı olmayı, yeni bir ruh aşılama başardı. Düşmanın esaret koşullarında pervasızca uyguladığı her girişim PKK militanlarının ilkelerden taviz vermeyen çelikten irade ve onurlu direnişine çarptı. Mazlum Doğan ve ardılı yoldaşlarında olduğu gibi bu irade yeri geldiğinde en şiddetli savaşa öncülük edecek bir komutan, faşist devleti dize getirecek bir ordu kadar güçlüydü. Ser verip sır vermeyen, düşmana boyun eğmeyen, onurlu, kararlı bir duruştu.

PKK Direnişi Öğretti

14 Temmuz direnişçileri halkçı, sade ve mütevazî yaşam ilkeleriyle de bir PKK'linin nasıl olması gerektiğini gösterdi. 14 Temmuz günü mahkeme

salonunda Büyük Ölüm Orucu Direnişi'ni başlatacaklarını açıklayan Mehmet Hayri Durmuş, bunu şehit düşmeden önce belirttiği "Mezar taşıma borçlu yazın" sözü ile özetledi. Mehmet Hayri Durmuş'un mektubunda bir vasiyet gibi yazdığı "Ne pahasına olursa olsun mücadele sürdürülmelidir. Çeşitli koşullarda farklı biçimler alabilir. Mümkün olana kadar kazanılan mevziler korunmalıdır" sözlerine de yoldaşları güçlü bir yanıt verdi. Bu mevzileri korumakla kalmayıp büyüterek, dünya halkları ve kadınlarıyla paylaşarak devrim mücadelesinde önemli ve sarsılmaz

yeni mevziler kazanmanın gururunu da yaşadı. PKK'nin devrimci militan kişiliğinin sembollerinden Kemal Pir de, koşullar ne olursa olsun umudu diri tutup başarmaktan vazgeçmedi. Bugünleri öngörerek 14 Temmuz ölüm orucu direnişinde yer alan arkadaşları için, "Bugün 20'yiz, yarın 20 milyon olacağız" demişti. Kemal Pir, özgür yaşama olan bağlılığını ise "Yaşamı uğruna ölecek kadar seviyorum" sözü ile ifade etmişti.

Akif Yılmaz da 14 Temmuz ölüm orucuna tereddütsüz olarak katılan devrimcilerdendi. Adı gibi hiçbir zorluk karşısında yılmadı. Son nefesini verinceye kadar bu kararlılığını sürdürerek düşmanın bu eylemi kırma girişimlerine de net bir duruş ve keskin bir iradeyle tavır aldı. Ali Çiçek ise bir savaşçı olarak Hilvan-Siverek direnişine katılmış ve Kemal Pir'in Urfa E Tipi Cezaevi'nden kaçırılması görevini başarıyla yerine getirmişti. Henüz

16 yaşındayken tutuklanmasına rağmen düşmanın işkencelerine karşı sergilediği direniş nedeniyle yoldaşları kendisine "Kızıl

***"Sara'nın
direnişinden
güç alan
kadınlar
özgürlük için
dağlara
koşuyordu"***

*“Özgür bir yaşam için
şehitlerini Kürt halkı
alınlarını yıldızlara
yücelten bu yiğitlerle s*

Yıldız” adını verdi. Mahkeme salonunda ölüm orucu ilan edildiğinde Ali Çiçek, hiç tereddüt etmeden o anda böylesi bir eylemin kararını verecek kadar iddialı ve inançlı bir militandı. Bu iddiasını mahkeme salonundaki duruşuyla da ortaya koyup, “PKK bize teslimiyeti değil, direnişi öğretti. Biz de direnmeye devam edeceğiz” demişti. PKK’nin o Kızıl Yıldız’ı ölümsüzleştirdi, hiç sönmedi ve ondan ilham alıp sömürüye, zulme karşı direnişi tercih eden gençlere sürekli rehberlik etti.

En Onurlu Miras

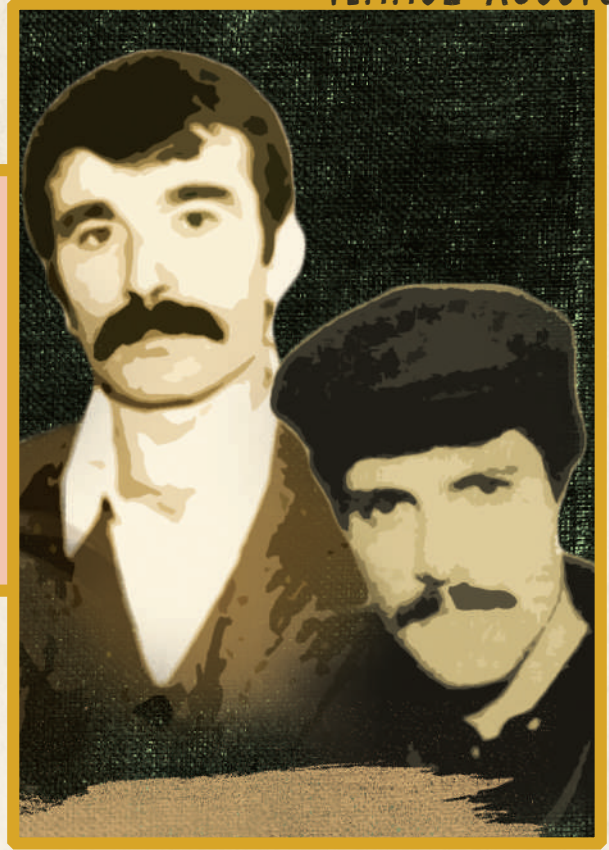
Düşmanlarını şaşırtacak düzeyde kararlılık sergileyen PKK militanları, direnişi zirveye taşıyarak yeniden tanımladı. Newrozlaşan Mazlum Doğan, onun bayrağını devralan Dörtler, 14 Temmuz ölüm orucu direnişçileri ve zindandaki direngenliğiyle efsaneleşerek Kürt kadınlarına özgürlük yolunu gösteren Sakine Cansız (Sara), PKK’nin 50 yılı aşan mücadelesinin bugünlere gelmesini sağlayan direniş gibi onurlu bir miras bıraktı.

Amed zindanının işkence koşullarından dolayı, PKK’li kadın tutsaklar ölüm orucu haberini gecikmeli aldığı için katılamadı. Sakine Cansız (Sara), bu eylemde yer almasa da işkencecilerin

yüzüne tükürecek kadar cesur duruşuyla direniş ruhunu hep diri tuttu. Sara’nın öncülük ettiği direniş sonucunda düşman tüm zulmüne rağmen kadınlar koğuşunda teslim olan tek bir kişi bulamadı. Sakine Cansız direnişçiliğini yaşamdaki duruşuyla da an be an ortaya koyan öncü kadrolardandı. 14 Temmuz’un devamı ve yanıtı olarak 15 Ağustos Atılımı gerçekleştiğinde Sara’nın direnişinden güç alan kadınlar özgürlük için dağlara koşuyordu.

Sakine Cansız devrime katılan değil, devrimi yaratan ve yaşamının her anında buna öncülük eden militanlardandı. Devrimde büyüttüğü kavgası, umudu ve öngörüsüyle sürekli PKK’nin ileri zamanlarında yaşadı. Sakine Cansız “Hep Kavgaydı Yaşamım” adlı kitabında zaferi garantileyen PKK kişiliğini ve bu mücadeleye olan tutkusunu şöyle dile getiriyordu: “Hiçbir devrim, kendi içinde tek tek insanda bu kadar uzun süreli, sancılı ama başarılı devrimler gerçekleştirmemiştir. İşte zaferin garantisi buradadır. Sosyalizmin insanlaştırılması, her canlı hücrede somutlaştırılması çabası, emeği ve sabrı bu yüce kavgada billurlaşmaktadır. Bu nedenle kavgamız yaman, çekici ve birleştiricidir. Ben bu kavgaya aşığım.”

*direnen 14 Temmuz
rı da onuru bilerek,
a değdirecek kadar
sürekli gurur duydu”*

14 Temmuz ruhu başarının iksiri

14 Temmuz direnişi, özgürlük mücadelesinde bir cenk meydanındaki zaferden daha etkili sonuçlar yarattı. Faşizme bent kuran, inancın bilendiği bu direnişle PKK tarihinde amaca kilitlenmiş ve hep ileriye yol alan yeni bir dönem başladı. Düşmanın her anına zulüm ekdiği, teslimiyet umduğu zindan, bir direniş kalesine dönüştürüldü. 14 Temmuz ruhuyla zindanın beton duvarlarına ekilen bu tohum iddia, emek ve kendisini özgürlüğe adayan Sema Yüce, Fikri Baygeldi gibi nice kahramanların direnişiyle büyüdü. Kemal Pir’in öngördüğü gibi milyonlara umut verip Kürt tarihinde yeni, onurlu bir sayfa açmayı başardı.

Özgür bir yaşam için direnen 14 Temmuz şehitlerini Kürt halkı da onuru bilerek, alınlarını yıldızlara değdirecek kadar yücelten bu yiğitlerle sürekli gurur duydu. 14 Temmuz, faşizmin özel savaş uygulamaları ve Kürt özgürlük mücadelesini parçalama, yok etme planlarını da boşa çıkardı. Düşmanın bu hevesini kursağında bırakıp “PKK halktır, halk burada” diyerek önderini, davasını, gerillasını daha çok sahiplenen bir halk gerçekliği yarattı. Bu irade, Mazlum Doğan’ın “Direnmek yaşamaktır” sözünün devamı ve eylemle sınanmış ispatıydı. Bunu ilke edinen PKK, düşmanın tüm saldırılarına

rağmen kesintisiz mücadele veren bir parti olarak bugünleri görebildi. PKK, nihayetinde kendisini yeni direnişler ve kahramanlıklarla büyüten bu mirasın toplamı oldu. Bu fedai duruş, PKK’nin ne olursa olsun küllerinden var olarak dirilen, mutlaka başarmak için “ya bir yol yapmayı ya da bir yol bulmayı” ilke edinen bir direniş kültürü ve gelişim diyalektiği yarattı. “14 Temmuz ruhu” olarak tanımlanan bu duruş, Kürt halkının yarım asırlık mücadelesinin her anına yeten, tüm zorluklara, umutsuzluğa derman olan ve her koşulda kazanılabilen zaferin reçetesini de sundu. Her şeyden önce inanç ve direnme cesaretini şart koşan bu iksir, bunun bedeli olarak er ya da geç zaferi garantileyen bir sonuç sunuyor. Etkisi bir sihir kadar şaşırtıcı olabildiği gibi, ilk uygulandığı andan itibaren hiç yanıltmadı. Uygulandığı her çağda, her anda ve her koşulda aynı sonucu verdi; 14 Temmuz ruhu ile sürdürülen tüm direnişler mutlaka başarı ve zaferi getirdi. Düşmanı yendi ve kazandı, halka ulaşıp onura onur kattı. Kürdistan dağlarında bu iradenin izinde ilerleyen gerillaların günümüzde peş peşe yarattığı kahramanlık destanları bunun doğruluğunu bir kez daha kanıtlıyor.

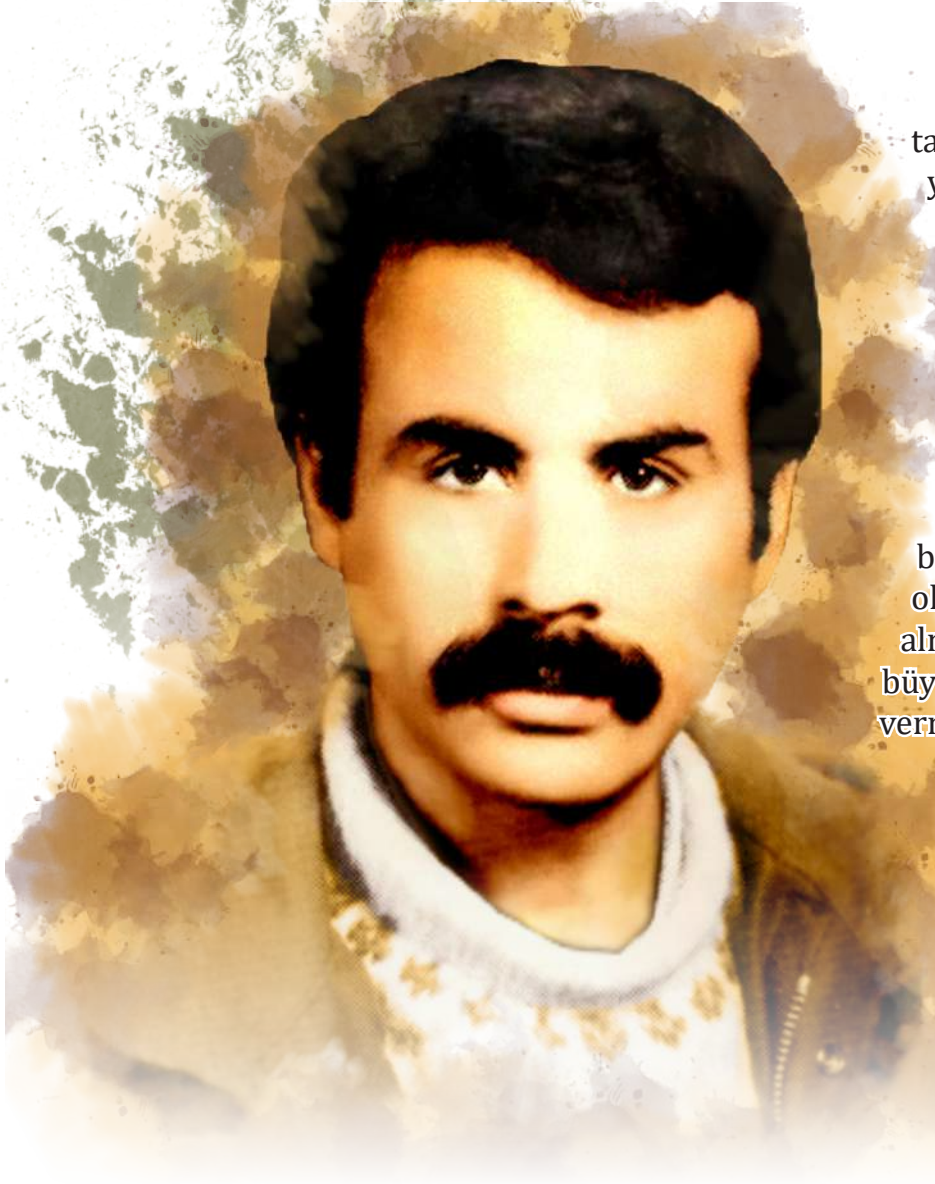

AGİT YOLDAŞ, PKK'DE ŞEKİLLENDİRİLMEK İSTENİLEN MİLİTAN KİŞİLİKTİ

ÖNDER APO

Partimiz ve halkımızın kahraman önderlerinden Mahsum yoldaş, halkımızın yüce kurtuluş bayrağını dalgalandırıp hain düşman pusularını aşarken şehit vermiş bulunuyoruz. Agit yoldaş anmak, O'nun mücadelesini anlatmak, gerçekte kurtuluş mücadelemizin önde gelen kahramanlarından birini anmak ve bu destanı anlatmaktır. Aciz ve çürümüş Türk sömürgecileri, O'nu, "PKK'nin celladı, askeri sorumlusu, HRK Sekreteri" gibisıfatlarlatanıp, akıllarınca bir yandan PKK'ye çok büyük darbe vurduklarını anlatmaya, öte yandan da O'nu gözden düşürmeye çalıştılar. Ama düşman çok iyi bilmektedir ki, O, partimizin ve halkımızın keskin bir özgürlük kılıcıdır. Mahsum yoldaş, yüzyıllardan beridir halkımızın bağrına, bilincine ve yüreğine saplanmış hain bıçağın çıkartılıp, düşmanın beynine ve yüreğine saplanmasının gereğine inanmış, bunu sonsuz bir çabayla kişiliğinde somutlaştırmış ve halkın ancak bu silahla kurtuluşa götürülebileceğinin zorunluluğunu görmüş olanların başında gelmekteydi. Kahramanlık sıfatını en çok hak eden ve halkımızın çağdaş kılıcı olduğunu belirttiğimiz yiğit önderimizi, Agitimizi, fiziki olarak yitirdiğimiz doğrudur ama bir halkın ve yine O'nun mazlum sınıflarının soylu geçmiş ve geleceğini kişiliğinde birleştirmiş olanların ölümünden ya da yitirilmesinden bahsedilebilir mi? Agit yoldaş, halkımızın Parti, cephe ve orduda mutlaka somutlaşacak olan kurtuluş sürecindeki özelliklerini, kavuşulması gereken bilinç özellikleri partiye ve halka, ulaşılması gereken ölçüler olarak sunabilecek kadar yüksek bir kişiliğe ulaşmıştır. Halkımızın ufkuna bir kader gibi giren kölelik yaşamını

Agit yoldaş! Evet, O'nu tanımak ve anlamak gerekir. Agit yoldaş şirin, Agit yoldaş cesur, Agit yoldaş fedakar insan! Bu can yoldaşı anmak ve aramak gerekir. Hele hele günümüzde, tarihin o utanılası mirasını hala boynunda ve ayağında bir zincir gibi taşıyan halkımızın o katlanılmaz yaşam tablosu gözler önündeyken, böylesi bir kişilikle tanışmak, O'nun oluşturduğu akımın içinde yer almak, O'nun yoldaşı olmak ve büyüklüğüne erişmek, nefes alıp vermek gibi bir zorunluluktur.

Düşman, O'nu katletmekle Mahsum yoldaştan kurtulduğunu sanıp buna sevinebilir ama gerçeğin bu olduğuna kim inanabilir? Agit yoldaşın tüm benliğini kattığı ve bir cisim olmaktan çıkıp içinde eridiği ulusal direniş gerçekliğimiz karşısında, düşman,

nasıl rahat olabilir? Türk sömürgeci güruhu çok iyi bilmektedir ki, basın-yayın organlarında yaptığı ucuz basan edebiyatı ona biraz nefes sağlasa da, gerçekte, onun ölümcül korkusunu belgelemekten başka bir işe yaramamaktadır. O, Agit yoldaşı katletmekle bir zafer elde ettiğine kimi nasıl inandıracak? Özel birliklerden oluşmuş ve çevreyi hain pusularla donatmış elli bin kişilik bir gücün,

kendi kişiliğinde parçalamış; devrimci atılımlar içinde yarattığı güçlü, özgür ve çekici kişiliğini, milyonları bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizme çağrıya dönüştürmüştür. O, bununla yetinmemiş, bu kişilik ve özellikleri halka mal etmenin büyük savaşını vermiş ve bunu önemli oranda başarmıştır. O, uyanmış, özgürlük bilincine ulaşmış ve parti, cephe, ordu silahıyla savaşımın içine çekilmiş Kürdistan halkının ölümsüzlük yürüyüşünün başında yer almıştır. Yoldaş olarak O, yüreğimizde ve bilincimizde sonsuz canlılığıyla taçlanmış; halkımız ve partimizin başında layık olduğu yere oturmuştur. Bu kahramanlar kahramanının anısı önünde büyük bir saygı ve sevgiyle eğiliyor; Ona olan vefa borcumuzu ancak, uğrunda büyük savaş yürüttüğü tüm halkımızı bir kurtuluş ordusu içinde örgütleme ve savaştırma görevini gerçekleştirerek yerine getirebileceğimizi biliyoruz.

*"Agit yoldaş cesur,
Agit yoldaş fedakar
bir insan!"*

"Eğer halk gücü ile bütünleşmişse onu yıkacak güç yok"

bir kişiyi katletmesi, ya da bir grup devrimciyi imha etmesi, nasıl bir zafer sayılabilir? Bu sömürgeci ordu yöneticilerine ve devlet yetkililerine hangi başarı ve şerefi sağlayabilir? Onlar bununla nasıl övünebilirler? Eğer ilerici insanlık tarihinin tanıklığına başvurulursa, elli bin kişinin bir kişiyi katletmesinin, gerçekte o bir kişinin elli bin kişiyi teslim alması ya da imha etmesi anlamına geldiğini herkes teslim edecektir. Agit yoldaşın katledilişi ve ardından geliştirilen zafer çılgınlıkları, düşmanın yenilgisinin en anlamlı bir biçimde dışa vurumudur. Bu, onlar adına ancak utanılacak bir durumun itirafı sayılabilir. Ne köle sahipleri ve feodallerin, ne de burjuva orduların, böylesine müthiş bir güç dengesizliği ortamında savaşa girdikleri ve böyle ucuz zaferler ilan ettikleri görülmüştür. Türk burjuvazisinin bu olayda

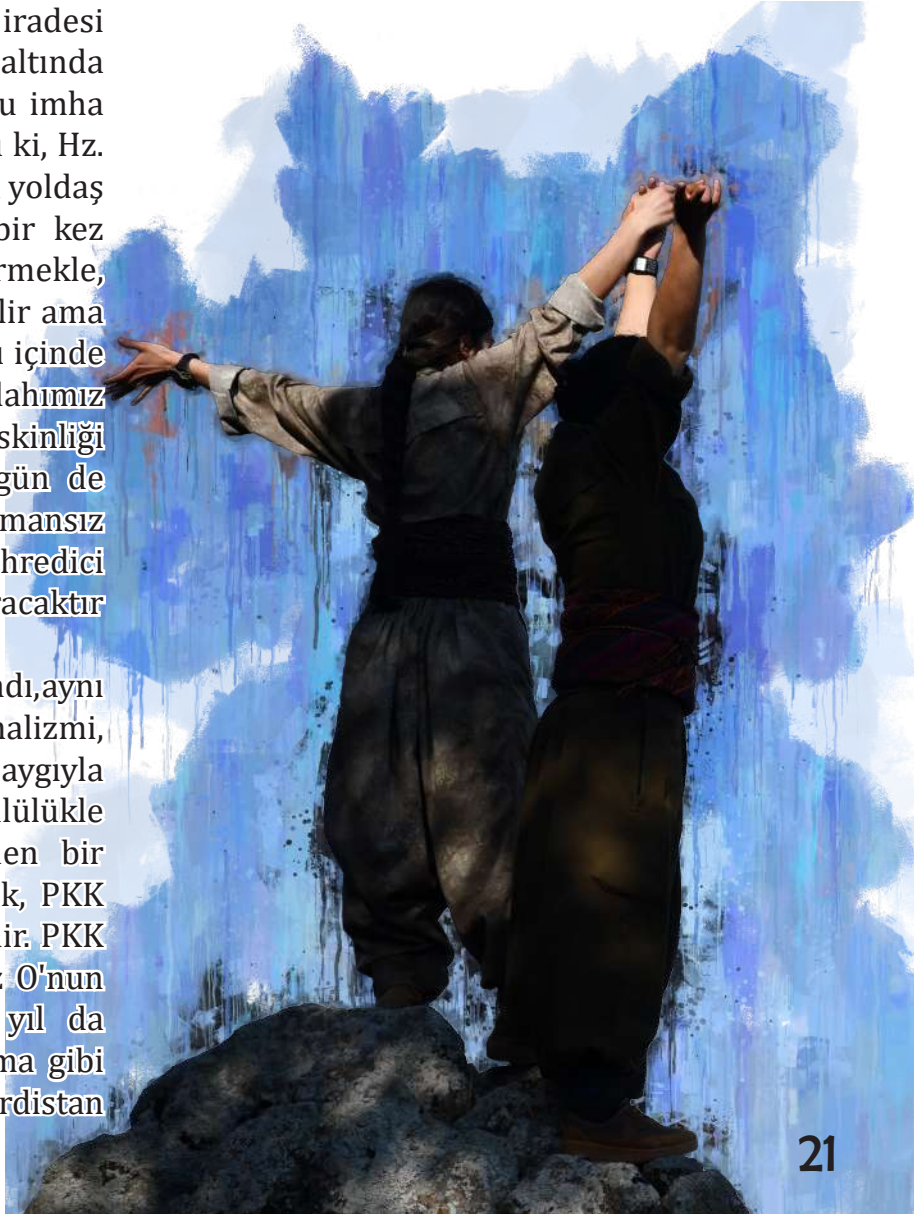
içine düştüğü alçaklığı, bütün bu sınıflar hiçbir zaman yaşamamıştır. Mahsum yoldaş, başından sonuna kadar, şehitler zincirinin beyni ve yüreği olmasını bilmiş, yine tüm halkın yüreğini ve beynini bir kişiye sığdıracak güce ulaşmış büyük bir insandır. Bir kişi, eğer onun niteliklerine ulaşabilmişse, yücelik ve yiğitlik sıfatlarına layık olabilir. Böylesi bir gerçekliği yaratmış biri için ölümden bahsetmek ne kelime? Yaşamın en soylusu içinde erimiş, onun ta kendisi olmuş biri ölebilir mi? Eğer yaşam sayısız niceliğin kısa bir zaman aralığında bir araya gelmesi ise, bunun belli bir süre sonraki adı da ölümdür denebilir. Ama eğer yaşam, evrenin sonsuz bir kavranışı ve insan soyunun gelişim halkalarının sonsuzluğu olarak ele alınacaksa, yaşamın bu soylu kavranışını kişiliğinde abideleştirmiş birinin ölümünden söz edilemez. Böyle bir kişiliğe ve öndere sahip olan halkımız da, onun şahsında gerçekte şanlı bir dirilişe ve ölümsüzlüğe ulaşmıştır. Halkımız ve partimiz için anlamı bu olan Mahsum yoldaş, ulusal direnişte partileşmeyi sağlayanların da en başında yer alıyordu, inancın örgüt ve eyleme dönüşmesi O'nda en soylu bir merhaleye varmıştır. Sanki yarının

özgür halk yaşamımızda sevillecek ve sayılacak ne varsa hepsi O'nun kişiliğinde somutlaşmış, dile gelmiştir. O, bugünün her türlü inkarcılık ve imkansızlıklar ortamında bile, "böyle bir evladı olan bir halk ve böyle bir kahramanı yaratan bir hareket yaşamalı; ilerici insanlık O'na kendi arasında mutlaka yer vermeli" dedirtecek bir soyluluğu ve çekiciliği temsil etmekteydi. Bin yılların barbar bir egemenliğine karşı, yedi yıl gibi bir süre bilincini hiç karartmadan, yüreğini hiç susturmadan, silahını hiç elden düşürmeden ve yalçın dağlardan inmeden savaşı sürdürmek az görülen olaylardan biridir. Bütün bunları yaparken, bir an bile yılgınlığa kapılmak bir yana, her geçen gün özgürleşen halk ve gelişen öncüye layık bir büyümeyi yaratmak yine az görülen bir şeydir. TC'nin O'nu, "PKK'nin celladı" olarak lanse etmesi, Kürdistan halkının O'nun şahsında nasıl keskin bir kılıca sahip olduğunu kendi dili ile itiraf etmesinden başka bir şey değildir, insan yaşamında fiziksel imha her zaman mümkündür. Ama eğer bir insan halkın iradesi ile bütünleşmiş ve bu iradeyi her koşul altında hakim kılacak bir" güce ulaşmışsa, onu imha etmek asla mümkün olamaz. Gerçek şu ki, Hz. Ali'nin elindeki Zülfikar neyse, Mahsum yoldaş da halkımızın elinde odur. Bu kılıç bir kez edinilmiştir. Düşman O'nu yere düşürmekle, büyük bir zafer kazandığını zannedebilir ama her zaman olduğu gibi, nasıl bir yanılgı içinde olduğunu çok geçmeden anlayacaktır. Silahımız elimizdedir, hem de bütün parlaklığı, keskinliği ve çekiciliğiyle! Dün olduğu gibi, bugün de bu silahla savaşıyor ve düşmana amansız darbeler vuruyoruz ama bu kılıç, kahredici darbelerini asıl bundan sonra vuracaktır

Partimizin ve halkımızın bu eşiğe evladı, aynı zamanda, yurtseverlikle enternasyonalizmi, bilinçle iradeyi, teoriyle pratiği, saygıyla sevgiyi, olgunlukla ataklığı, alçakgönüllülükle yüceliği tepeden tırnağa birleştirebilen bir önderdi. Böyle bir değeri yaratabilmek, PKK ve Kürdistan halkı açısından bir zaferdir. PKK ve halkımız onunla gurur duyuyor. Biz O'nun anlamını, "birinci yıl şunu, yedinci yıl da şunu yaptı" diyerek niceliklere sığdırma gibi bir duruma düşmeyeceğiz. O'nun Kürdistan

ulusal kurtuluş hareketinin önderlerinden olarak yaşadığı yedi yıl, parti ve halk direniş tarihimizde yedi yüzyıla hükmedecek bir yaşamdır. O'nun büyük acılar ve çabalarla, engin fedakarlık ve cesaretle yücelttiği kişiliğini partisine yoldaşlığın, sadakatin en büyük örneği olarak sunması gibi, eğer yoldaşları da bunun anlamını ve değerini yeterince kavrayıp, onu başka bir tanıma uğratmamak ve hiçbir gerekçe ile geriye dönüşü kabul etmemek için gereken olağanüstü çabayı gösterirlerse, bu kişiliğin önümüzdeki yıllara böyle yansıtacağı kesindir. Mücadele yıllarını nasıl yaşadı, nasıl gelişmelerle dopdolu geçirdi, bunları da fazla anlatmayacağız. O, PKK'nin zengin mücadele toprağında en erkenden boy veren, en sağlıklı ve en verimli yetişen fidanlarından biriydi. 1979'da mücadeleye böyle başladı. 1980'de bu fidan toprağa daha derinden kök salarak, düşman üzerine ataklar yapmaya başladı. Bu yıllarda Batman'da ve ona komşu alanlarda halkımızın direniş tarihini durdu maya çalışan

feodallere karşı mücadelede artık en önde yer alıyordu. MHP'li faşist milislere olduğu kadar, daha o yıllarda jandarma-polis zulmüne karşı da doğrudan saldırılara yönelmekte tereddüt etmedi. Bunu yerel alandan çıkararak, ulusal bir atılıma dönüştürmek için bitmek bilmeyen bir çabayla didindi. Yurt dışına çıkış hareketini de yine insan emeğinin en soylusunu sergileyerek, en ufak bir rahatsızlığa düşmeden, yine en ufak bir inançsızlık belirtisi göstermeden ve ülkeye güçlü bir yeniden dönüşün umudu ile dopdolu yaşayarak gerçekleştirdi. "Mabede dönüş" hareketinin de en önündeydi. O, bunu gerçek bir kahramanlık ruhu ve havarilere özgü bir adanmışlıkla yaptı.

Böylesi bir dönemde ülkeye yeniden dönüş hareketine, bu kadar büyük bir beyin ve yürek gücü ile karşılık vermeye başka ne ad verilebilir? Mahsum yoldaşın da başında yer aldığı yeniden dönüş ve devrimci direnişi yükseltme atılımı başarı ile gerçekleştirildi ama çok sıkıntılı ve acılı bir süreç sonucunda; türlü olanaksızlıklar, ihanetler ve saldırılar göğüslenerek. Evet O, çok az kişinin cesaret ettiği, bilinen ilk görkemli yürüyüşü bir grup yoldaşı ile birlikte başarıyla tamamladı. Artık, ülkenin ve halkın nabızı ele geçirilmişti. Amasınırtanımayandüşman baskıları, ihanetler ve dostluk adına süregelen vicdansızlıkların bu nabızı iyice zayıflattığı görülüyordu. O, bu halkı diriltecek hayat suyunun ne olduğunu ve bunun hangi kaynaktan alınması gerektiğini çok iyi tanımlamış bir hareketin elemanıydı ve bunu artık iyi biliyordu. Partimiz, Kürdistan'ın semalarında bir

*"Böylesi bir
kahramana sahip
olmak başlı başına
bir değerdir"*

şimşek gibi çakan 15 Ağustos 1984 Atılımı'nı gerçekleştirdiğinde O, yine en öndeydi. Yürütülen çabaların halk ordusunun nüvesi olan HRK biçiminde somutlaşması ve kalıcılaştırılmasında belirleyici roller oynadı. Bu atılım ile birlikte başlayan yeni kahramanlık dönemine ve bizzat HRK'nin kendisine devrimci rol ve pratiği ile adeta damgasını vurdu. O, yaşayanları ve şehitleri ile bu dönem kahramanlarının tartışmasız temsilcisi ve şehitleri ile bu dönem kahramanların tartışmasız temsilci ve rehberi idi. Kürdistan tarihinin bu kadar kısa sürede yenilenmesinin, düşünsel gücün gelişimine bağlı olma gerçeğini derinliğine kavramış ve bu alanda da hayranlık yaratacak bir derinleşmeyi kendi kişiliğinde yaratmaya başarmıştı. Herhangi bir biçimde düşünme ve yazma değil, mücadelemizin en temel ve karmaşık sorunlarını çözüme ulaştırmak için düşünme ve yazma konusunda büyük derinlik ve emekle gerçekleştirilebilecek bir yaklaşım sergilemekteydi. O, ülkemizde bağımsız ve özgür yaşamın vazgeçilmez ve dönülemez tek yaşam olduğunu bir kanun düzeyinde uygulayan, provokasyon ve ihanetlere karşı en amansız tutumu takınan bir değerdi. Birçok güç tarafından tarihimizin adeta olumlu bir özelliği gibi kabullenilen mültecileşmeye karşı, ne pahasına olursa olsun ülke topraklarına kök salmanın en kararlı savunucusu ve uygulayıcısıydı. Kürdistan tarihindeki birçok örnekte yaşanan, önderlerin belli direnmelerden sonra mültecileşmeleri olgusunu acı ve öfkeyle karşılamakta; bu duruma düşülmemesi için, hiçbir koşul altında ülke topraklarından kopulmaması gerektiği inancının bayraktarlığını yapmaktaydı. O, aynı zamanda partimizin bir mücadele ilkesi olan bu inancını en tutarlı biçimde hayata geçirenlerin başında gelmekteydi. Defalarca yurt dışına çıkmasına rağmen O, bu zemindeki yaşamın bir devrimci için tatminsizliğini derinden duymuş, özgürlük mücadelesini ülke topraklarında yükseltmeye olan büyük özlemini Kürdistan'ın doruklarında yoğunlaştırdığı mücadelesi ile gidermiş, bu konuda çok soylu bir örnek sergilemiştir.

Böylece O, yurtseverliğin ve devrimciliğin Kürdistan'daki ölçütlerinin neler olduğunu, direnişin gelmiş olduğu seviyeden geriye dönülmesi ya da düşünmesinin ihanet olduğunu, bunu yapanlara yaşam hakkı tanınamayacağını kendi pratiğiyle çok somut bir biçimde ortaya koymaktaydı. ' Mahsum yoldaş, parti ahlakını temsil etmede, Önderlik ve militanlık iddiasındaki her arkadaşın örnek alacağı bir mücadele yaşamı sergilemiştir. Yoldaşlarına karşı daima saygılı ve geliştirici olmuş, temel konulardaki uzlaşmazlık ve kararlılığı yanında, hata ve yetmezliklerle mücadelede olumsuzluğa malzeme sunmayan, sekterlikten uzak, son derece olgun ve yapıcı, örnek bir tutum sergilemiştir.

En zor koşullarda bile parti yaşamını zengin ve coşkulu kılmış, gelişmede sınır tanımayan kişiliği her türlü bunalım teorisinin ve bunu temsil eden yapıların kofluğunu ortaya koymuştur. Bu kişilik, kararlılık, yetenek ve özgür unsurunun bizde sonsuz bir gelişme gösterebileceğini ispatlamıştır. Parti çizgisinin doğru ve yetkin uygulanması her türlü başarının anasıdır. Mahsum yoldaşın askeri alandaki başarıları bunun en dolaysız kanıtıdır. Mücadelenin her alanına olduğu gibi, O'nun bu

alana el atışı da, derin bir kavrayış ve soylu bir emek temelinde olmuştur. Mücadelemizin askerialanına ilişkin teorik, örgütsel ve eylemsel çabaları, 15 Ağustos Atılımı ve en son olarak da 1986 Bahar Taarruzu'nda doruğuna ulaştı. Askeri çizgiyi ve askeri sanatı derin bir biçimde özümseyip uyguladı ve yine aynı özle uygulattı. Böylesi bir kahramana sahip olmak başlı başına bir değerdir, ileride bu konuda çok daha fazla şeyler söylenecek, diğer direniş şehitlerimiz gibi bu şehidimizin anlamı da yerli yerine konulacaktır ama ana hatları ile dahi belirtildiğinde görülmektedir ki, Mahsum yoldaş, partinin teorik ve pratik gelişiminde sadece bir kilometre taşı değil, birkaç kilometre taşı olabilen, bu gücü gösterebilen bir yoldaştır. Parti ve ulusal direniş tarihini her atılımda önemli bir evreye ulaştıran, bunu yaparken de cesaret, fedakarlık, alçakgönüllülük, olgunluk, gençlik, esneklik, kararlılık vb. gibi parti yaşamımızın tüm özelliklerini kişiliğinde temsil eden bir değerdi. PKK ile yürümek ve onunla büyümek isteyen herkes ve özellikle de O'nu tanıyanlar, bu kişiliği mutlaka çok iyi kavramalı, O'nu kendilerinde duymalı ve tüm hücrelerine kadar sindirmelidirler.

Şehîd Bermal Jina Çiya ya Berxwedêr û Jixwebawer

BÊRÎTAN CANFEDA

Berxwedanvanên çiyayên Kurdistanê ku derveyî dilê wan tiştekî wan nîne, ev çil sal in ji çiyayên hêrî bilind re, ji kulîlkên biharê re, ji avên ku wek porê jinên çiyayî diherikin re rêhevaltiyeke bêdawî dimeşînin. Ew dibe mîrateyeke ku hemû mirovahiyê ji nû ve hişyar dike, mirov êdî dibe parçeyeke ji mirovahiyê, jin dibe parçeyeke ji çanda xwedawendan. Yên ku dibêjin "ezê jiyan bikim", ne wisa jiyanê ji rêze; jiyanê azad, jiyanê ku mirov di nav xwîna xwe de herikandina hêrî piçûk jî hîs dike, bêhna xwe ya yekemîn li çiyayê Kurdistanê de digire. Bermal, an jî herkes ji wê ra dibêje "koçer"

wek xwedîyê vê mirasê û xwedî çanda koçeran bihata çiyayên Kurdistanê û bigota: "ez jî yek ji wan bibim." Di her roja berbangê de Bermal li çiyayê de heya dengê xwe ya dawî bigota: "Ji bo azadiya Rêber Apo, ji bo azadiya Kurdistanê, ji bo azadiya jinan şer, şer, şer..." Bêrîvan Taptik bi nasnav

Bermal Bawerîn Koçer 5ê Tebaxê 1996'an de li Sêrtê ji dayik dibe. Heya dibistana seretayî dixwîne, heya sala 2010'an jî bi malbata xwe ya welatparêz re li Sêrtê dimînin û piştra derbasî Batmanê dibin. Şehîd Bermal heya tevîbûyîna xwe li Batmanê dimîne. Tevlî xebatên ciwanan dibe û di nav çalakîyan de jî cih digire. Wek her ciwana Kurdistanê dema ku li ser welatê wê de êriş û zilma dewletê zêde dibe, Şehîd Bermal jî nakokiyê pergalê jiyan dike. Lê belê tiştê ku hêrî zêde hîşt ku Şehîd Bermal tevî Tevera Azadiya Kurdistanê bibe, berxwedana Kobanê bû. Êrişên ser Kobanê û seferberîya ciwanên Kurd ew pir bandor kiribû. Ew bixwe digot ku: "Dibe ku min hevalan nedîtibû

lê belê bawerîya min her tim ji Rêber Apo û militanên wî re pir hebû." Ew baweriya xwe ya li hember Tevgera Azadî hîşt ku Şehîd Bermal berê xwe bide çiyayên Kurdistanê. Di destpêke de ji bo çûyîna çiya pir xwebawer nîn be jî, piştî tevlihbûna xwe dibîne ku eger jinek bixwaze û ji serkeftinê bibawer be tiştê ku nikare bike nîn e. Ji ber vê yekê Bêrîvan êdî dibe Bawerîn, dibe jina çiyayî a jixwebawer. Dema ku Şehîd Bermal bi hemû baweriya xwe ve ji jiyana pergale re dibêje "na" û xwe digihîne çiyayên Kurdistanê rojnivîsa xwe de wan tiştan dibêje: "Jiyaneke ku em ji dayik bûn û mezin bûn, li vir de ketina rewşa koleya zîlamê, tine hesibandin ji bo jineke ciwan pir dijwar bû. Li çiyayên de, di vê têkoşînê de êdî dem dema xwe gihandina heqiqete û nasnameyajine. Dem dema mirate ku xwedavenda me Zilanan, Sakineyan û Arînan ji jinan re hiştiye em pêşve bibin û derxinin lutke. Jin li çiyayên de xweşik e, azadi wî biserkeve.."

Hevalên wê her tim Ş. Bermal bi taybetmendiya xwe ya xwezayî bibîr tinîn. Kengî di derhake wê hinek tiştan bihata gotin an ji nivisandin, gotina yekemîn xwezabûyîna wî bû. Xwedî xwezayîbûneke wisa bû ku çiyayên Kurdistanê de xwe tu car beyanî hîs nedikir. Kengi biçuya ciheke kes femnedikir ew heval nû hatiye vê derê. Qey bi dehan sal li vir de jiyana kiribû. Hevaltiya wê, kêne wê, axaftina wê parçeyeke ji sadebûna xwedavendan bû. Ewqas sade, paqij û xwezayî... Ş. Bermal baweriya ku ji çiyayên girtiye û bi pêşketine ku li xwe de derxistiye hole tevli şere gelê şoreşgerî a Bakure Kurdistanê dibe. Ji xwe di destpêke de gotûbû ji bo azadiya Rêber Apo, ji bo azadiya Kurdistan û ji bo azadiya jin heya dawî şer bikira. Wisa jî bû. Ş. Bermal serkeftinê de xwe

kilit kiribû. Hêrî dawî jî li navçeya Amedê, Lice di encame êrîşên devleta Tirk de tevli kervana şehîdan dibe. Gotina xwe ya ku heri dawî ji hevalan xwe ra hiştibû jî ew bûn: "Hevalên min en ku qasi rojê me germ û wek sterk diberiqîn, kêne ku di nav mezekirina we de ye ku samimiyet dide min. Hembez kirina we, xwezayabûyîna we di rengê xwebûnê de.. Bi paradîgmaya Serokatî jin hebûneke ji nirxen xwe yê cewherî dîr nîn e, ez di refên azadiyê de gîhiştim baweriya bêdawî.."

ÜLKEYE, ÖZGÜRLÜĞE YÜRÜMEK KADAR HEYECAN VERİCİ BİR OLAY DÜŞÜNÜLEMEZ

8 Nisan 1998

KOD ADI: Delila Goyi

ADI SOYADI: Nesime Yaman

DOĞUM TARİHİ VE YERİ: 1979 Badın Köyü-
Uludere

MÜCADELEYE KATILIM TARİHİ: 1990

ŞEHADET TARİHİ VE YERİ: 28 Nisan 1999
Hazek-Genç

GÖREVİ: Bölük Komutanı, Eyalet YAJK
yürütmesi

Delila: İsmim Delila'dır, Başkanım.

Önderlik: Bağır Delila.

Delila: İsmim Delila. Aslen Botanlıyım, Uludere mıntıkasındanım. '90 yılının başında Partiye katıldım. Kısa bir süre Botan'da kaldıktan sonra Zagros'a geçtim. '91 yılını Serhat'ta geçirdim. Altı sene de Zagros'ta kaldım. '96'nın sonunda Önderlik sahasına geldim. Önderlik sahasında başta gerçekliğimi görmede bir derinleşme yoktu. Parti gerçekleriyle bütünleşmede bir süre zorluk çektim. Hatta kendime karşı değil, Partiye karşı da gelişti. Tabii bunun üzerine Partinin yönelimi de gelişti. Kısa bir sürede kendi üzerimde derinleşme, geçmiş pratiği doğru yargılama, önümüzdeki süreçte gerekenler üzerinde yoğunlaşma gelişti. Önderliğe bağlılığım ve tanımam ne kadar

geliştirse, yaşama isteğim de o kadar gelişti. Aslında önceleri bende ölüm felsefesi hakimdi. İnaniyorum ki, ülkede yedi senedir çekmediğim zorluğu bu sahada çektim. Burada çok zorlandım. Fakat kısa bir sürede kendimi verme olduğu için, Önderliğin yaklaşımını kendime esas aldım. Önceden birçok yanılgım vardı; bireyleri esas alma, Parti ile şahısları birbirinden ayıramama, sürekli çelişkileri yaşama gibi. Bunları bırakıp, Önderlik gerçeğiyle birleşince, anlama oldukça gelişti. Her zamankinden fazla coşku var. Ülke için de büyük bir istem var.

Önderlik: Delila, tüm Botan, hatta Zagros, Mardin, Garzan kızları için de ulaşılan bir noktayı temsil ediyor. Nedir o nokta? Yürekten istek, yurtseverlik var, öyle katılmışsın. Ama buna göre çok ideolojisiz ve Parti dışı kalmış. Fakat cesareti vardır. Yiğitliğiyle her yönlü savaşa gitme de var. Tabii sonuçta boğulmuş, o şekilde bu sahaya yetişmiş. Bu da bizim siyasi komiser arkadaşların suçu, YAJK temsilcilerinin suçudur. Zaten böyle temsilci de yoktur. Bu şekilde fukarayı buraya attılar. Tabii boğulmuştu, yapamıyordu. Yine de biraz yardım ettik. Şimdi biraz anlayış gelişti. Eskiden diyordum komutanlık yapamaz. Şimdi öğrendi ve aldığı çerçevede yapabilir.

Ama dikkat ederse yapabilir. Şartım budur. Eskisi gibi kabul etmem Delila, anladın mı?

Delila: Doğrudur, Başkanım.

Önderlik: Belirttiğim çerçeve, verdiğim eğitim temelinde kelime kelime, harfi harfine yürütürse, kabul edilir.

Delila: Bunu kendime esas alacağım, Başkanım.

Önderlik: Ama sen akıllısın da, almışsın da. Fakat kişilere değil, bu çerçeveye bağlı kalacaksın, başaracaksın.

Delila: Esas alacağım, Başkanım.

Önderlik: Başka türlü sahtekarlık olur. Aslında sen dürüstsün, ama şahıslara bağlı kaldığın için kaybetmişsin. Öyle bir noktaya gelmiş ki, bela bir kişilik olmuş. Bunlar hepsi boşaldı gitti burada, değil mi?

Delila: Doğrudur, Başkanım.

Önderlik: Diyebilirim ki, Delila da gerçeklik üzerine ülkeye adım atıyor. Güçlüdür, dürüsttür, akıllıdır da. Dikkat edeceğin husus, bu devrede aldığın çerçevedir. Önderlik tarzını, Parti içindeki tarzını, gerilla savaş tarzını, yoldaşlık ruhunu almışsın.

Delila: Hepsi nettir, Başkanım.

Önderlik: Hepsi nettir, değil mi? Bu noktaların hepsinde kendini

güçlendirmişsin. İnsan bundan sonra senin savaşından korkmaz, kendin için değil, çevren için de epey faydalı olursun.

Delila: Kesinlikle, Başkanım.

Önderlik: Yeterlidir, başka bir şey istiyor musun?

Delila: Yok, Başkanım. İstenilen her şey verilmiştir. Önemli olan şey, yürüyüşümüzün güçlü olmasıdır.

Önderlik: Dağda güçlüsün, değil mi?

Delila: Doğrudur Başkanım.

Önderlik: Çabuk ölmezsin, kendini koruyabilirsin değil mi?

Delila: Kendimi de çevremi de koruyabilirim Başkanım.

Önderlik: Çevreni de korursun, değil mi?

Delila: Doğrudur Başkanım.

Önderlik: Botanlı bayan arkadaşlar çok vardır. Tahmin ediyorum, bunlar eline geçse hepsini güçlendirirsin, fazlasıyla yaparsın.

Delila: Sonuna kadar Önderliğin belirttiği çerçevede olacak.

Önderlik: Özgürlük ruhunu ve YAJK tarzını hakim kılacaksın. Peki alan için insan kaç kelime söyleyebilir, nerede

"On bir yaşından bugüne kadar gelen, kolay kolay ucuz ölmez"

rolünü iyi oynarsın?

Delila: Başkanım, daha önce de alan değiştirme isteğim vardı. '94'te Dersim için önermişim, kabul edilmedi. Şimdi de Parti nereyi uygun görürse hazırım, her tarafta yapabilirim.

Önderlik: Bu çerçevede, bu gücü nerede kullanalım? Botan da olabilir, Zagros da olabilir.

Delila: Parti Önderliği nereyi uygun görürse.

Önderlik: Yok, sen nerede iyi imkan görüyorsun?

Delila: Başkanım, benim için neresi olursa fark etmez, yeni bir başlangıçtır. Fakat alan değişikliği olsa iyidir.

Önderlik: Eğer Amed'e gidişin olursa olur. Alan değişikliğini çok mu istiyorsun?

Delila: Önerim Dersim'dir, Başkanım.

Önderlik: Neden Dersim?

Delila: Sevdiğim Çiçek arkadaş vardı, Dersim'deydi.

Önderlik: Hangi Çiçek?

Delila: Dersimliydi, şehit düştü.

Önderlik: Nerede şehit oldu.

Delila: Zagros'ta Başkanım.

Önderlik: Evet tanıyorum Çiçek'i. Sen tanıyor musun Çiçek'i?

Delila: Tanıyorum, Başkanım.

Önderlik: Olur. Dersim'e gidecek grupta yerini alabilirsin. Çiçek'in anısı üzerine diyorsun, değil mi?

Delila: Doğrudur, Başkanım.

Önderlik: Ama bundan önce Botan'da bir rol oynayabilirsin.

Delila: Doğrudur, Başkanım.

Önderlik: Tamam. Eğer Dersim grubu çıkarsa olur Delila. Kendini koruyabilirsin, değil mi?

Delila: Doğrudur, Başkanım.

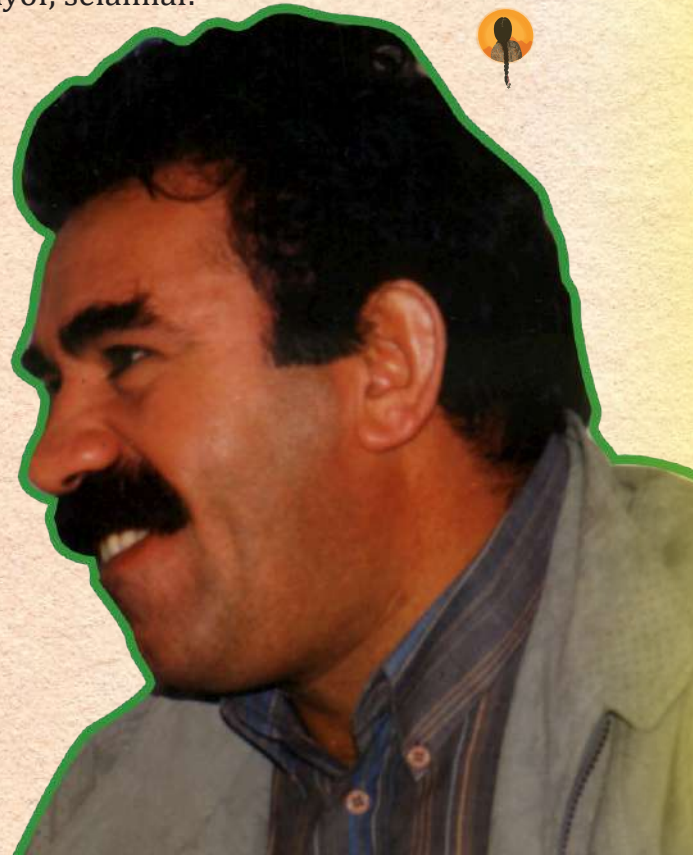
Önderlik: Özgür Kürt kadının sesini çıkartacak militanı kendinde oluşturacaksın herhalde?

Delila: Doğrudur, Başkanım.

Önderlik: Bundan sonra zaten erken ölmezsin. On bir yaşından bugüne kadar gelen, kolay kolay ucuz ölmez.

Delila: En büyük başarıları da vardır, Başkanım.

Önderlik: Tamam. Bütün bunlar çerçevemiz için, Partileşmek ve ordulaşmak için, YAJK'laşmak için tam yerindedir. Dürüst ve kararlısın da. Bundan sonra daha savunmalı ve dikkatli, adım adım ölçerek yürüyüş ve savaş olacak. Burada da hep senden başarı isteniyor, selamlar.

BİR KADININ ÖZGÜRLÜĞÜ AN BE AN DOĞUMU

NUÎN SERHED

Dışarıda bahar güneşini andıran bir hava vardı. Pırıl pırıl bir gündü. Ağaçlar çıplak, doğa en sade giysisini giymiş bir şekilde bekliyordu. Doğa bu mevsimde renkli kıyafetlerini indiriyor ve en sade görünüşünü ediniyor. Yine de renkli olmasa da çok güzel bir görüntü ortaya çıkıyor. İnsanın o anda izleyesi geliyor.

Böyle güzel bir görüntüyü seyre daldığımız vakitti. Yine kadın arkadaşlarla toplanmış yaşamın güzelliklerini paylaşırken arada çıkan güzel anılarımız da oldu.

Sene 2009 ve biz kadınlar şehit Bêrîtan akademisi şehit Hêvî devresinde eğitimimizi görüyoruz. Dışarısı sakindi ama okulumuz pek sakin değildi. Şimdi o ana doğru yolculuk yapalım. Evet, komisyon masasında bizim Rûken arkadaş resmen doğum sancısı yaşıyordu. Doğacak olan çocuk değil, günlerdir dersten kısa bir bölümü anlatmak için hazırlanıyordu. "Yapamam, edemem" demesine inat biz de yapabileceğini söyledik. Yok "dilim tutulur, aldığım notları okuyamam, yapamam, edemem" edebiyatını bolca yapmasına rağmen, ona inat kararlıydık. Onun bütün güvensizliğine karşın biz onun gücüne güveniyorduk.

Özgürleşmek; sancılı yaşam mücadeleciliğinin sonucudur. Kadın için öğrenmek de, yaşamak gibi kolay değil. Bazen konuşmak da bir sorun olabiliyor. Mesela bizim Rûken arkadaşın yaşadığı şey buydu. Yapabilecekken, konuşabilecekken, gücüne güvenmemesinden kaynaklı çıkan bir sorundu. Uçabilecekken uçamamak en çok kendimizde aşmak istediğimiz yanlarımızdır. Bunu Rûken arkadaşta aşmak istedik. Galiba bu konuda başarılı çıkan biz olduk. Onun "yapamam" edebiyatına kanmamakla doğru yaptık. O "olmaz" dedi, ona karşın biz ısrarla "olur" dedik. Önce kem küm etti, sonrası bir açıldı, pir açıldı. Bu arada; "kadın isterse" sözünü çok severim.

Evet, kadın isterse dünyaları fethedebilir. Kadının bu gücüne daima güvenmişimdir. Rûken arkadaş önce sancılandı, ama sonunda doğurdu, çocuğu devlet içerikli olsa da... Pek benimsemediğimiz hastalıklı bir kurum doğurdu. Ama bizim için mühim olan onun doğurmasıydı. Bu kirli araçtan insanlık olarak kurtulmanın zamanına eriştik. Anlatılan onlarca devlet modelinin insanlığın özgürlük sorununa çare olamayacağının bilgisini verdi. Devletin iktidar aracı olduğunu belirtti. Büyük filozof Hegel; "devlete itaat eden özgürleşir"

diyor. Biz de aksini iddia ediyoruz. Bu itaat kültürünü aştığın kadar özgürleşebilirsin. Bizim felsefemiz şudur; devletsizlik hali olarak demokrasi veya devlet artı demokrasi bizim tercihimiz olabilir. Yani daha fazla demokrasi ve özgürlük, devletin panzehiridir. Özgürlükle devletin etrafını kuşatıp alanını daraltarak onu işlevsiz kılmayı ideolojik, felsefik amaç biliriz. Devletin maskeli yüzü ve gerçeğini ilk defa bu düzeyde tanıyoruz. Zihnimizi tutsak eden devlet tuzağından kurtarıyoruz.

“Demokrasili düzenler gelişmeli, Devletli düzenler yıkılmalı”

Bizler toplumu her konuda alakadar eden konulara yoğunlaşıyoruz. Bilgimizi, aydınlığımızı geliştirmek istiyoruz. Doğru bilinçle doğru yaşam ve eylemlerin sahibi olmak istiyoruz. Her konuda doğru bilgi edinerek güzel anlamlı yaşam gücümüzü geliştirmek istiyoruz. İlkemiz şudur; tek bir şartla bilgi gücümüzü arttıracacağız, doğru anlamlı yaşam gücümüzü arttırmak için bilgi gücümüzü arttırıyoruz. Bir kadın için gelişmek bilinçlenmek hiç de kolay gelişmiyor ve doğum sancılarını zihnen her zaman yaşıyoruz.

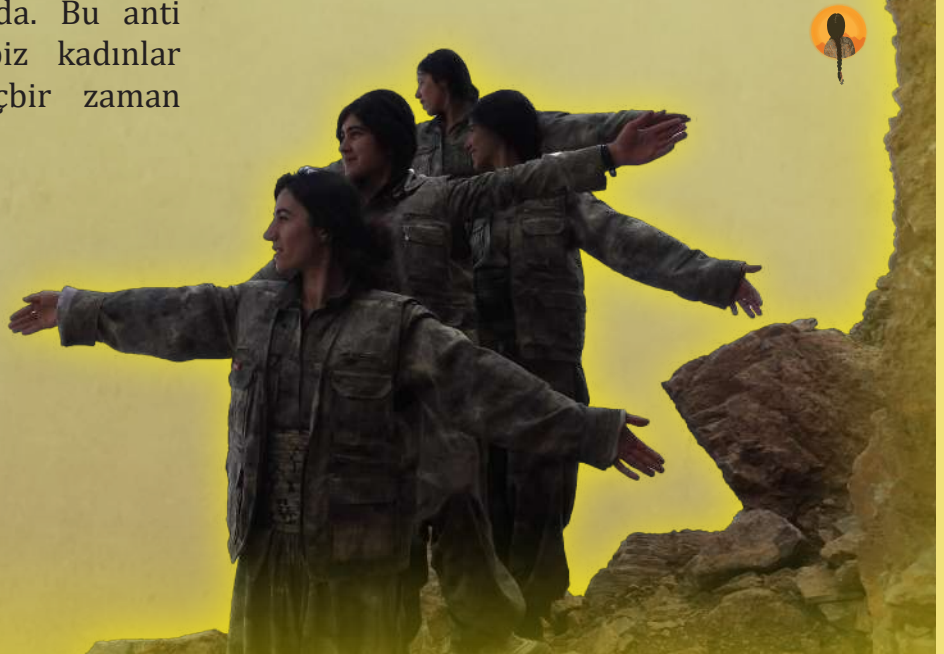
Sarayında tahtında oturanlar, efendilerin sömürü araçları olan maskeli devletler yıkılmadan, özgürlüğün hakiki tadına varamazlar. Biz kadınların bu devlet denen maskeli canavardan gördüğümüz bir hayır olmadı, olamayacak da. Bu anti demokratik araçtan en çok biz kadınlar zarar gördük. Bu yüzden hiçbir zaman

devletli düzenlerden yana çarpmayacak yüreklerimiz. Bir tercihimiz olabilir, o da; eşit, özgür, barışçıl sistemlerden yana çarpacak yüreklerimiz.

En sonunda alınmak istenen mesaj arkadaşlar tarafından algılandı. Heval Rûken bunu başarıyla yerine getirdi. Demek ki Ruken arkadaş isteyince çoğu şeyi de başarabilirdi. Yeter ki kendine güvenmesini bilsin. Önderliğin kadın için verdiği emeğe cevap olmak gerekir. Bunu yaşamın her alanında sergilemek önemlidir. Kendini geliştirmek, eğitmek bir amaç olmalıdır. Evet, böyle güzel günlere tanık olmak elbette anlamı çoğaltıyor. Hele bir de böyle kadın arkadaşlarla yan yana olunca daha da heyecanımıza heyecan katıyor.

Dersin bitimine doğru yavaş yavaş arkadaşlar toparlanmaya başlarken gözlerim, dışarıda yavaşça esen rüzgara takılı kalıverdi. Bir an yaprakların hava da dans ettiğini fark ettim. Hepsi de belli bir uyumu bozmayacak şekilde havadan aşağıya doğru kendilerini bırakıyorlardı. Birden ben ve yanımdaki tüm kadın arkadaşları öyle hayal etmeye başlamıştım. Bu oldukça güzel bir hayaldi. Hayal etsenize; onlarca kadının rüzgar eşliğinde havada dans ettiğini. Hayallere dalıp gitmişim ki arkadan bir arkadaş elini omzuma bırakarak beni uyandırdı. Evet, bu ortam beni hep böyle güzel hayallere götürüyor. Hep güzel hayaller gibi yaşamak dileğiyle...

***“Özgürleşmek;
sancılı yaşam
mücadelesinin
sonucudur”***

RÊYÊN BER BI HEQIQETE

SEMA SERHILDAN

Heqîqeta me yek be jî, rêyên ku diçine vê heqîqetê pir in. Heman demê de rêbazên anîna ser ziman ya heqîqeta me an jî şêwazê hewl-dana ji bo xuyakirina rastiye pir bi rengin. Çi ye ew heqîqet? Li ser hîmên paradigmaya demokratîk, ekolojîk û azadîxwaziya jin, bi Rêbertiya Rêber APO de pêkanîn û jiyankirina jiyaneke azad e. Başê, rûxmê hemû astengkirin, qedexekirin û bêsînor êrîşkirina dewleta tirk a faşîst emê heqîqeta xwe çawa bînin ser ziman? Ji bo vê kîjan rê û rêbazê hilbijêrin?

PKK di dîroka xwe ya nîv sedsalî de li gorî pêdîvîya demê û rihê pêvajoyê têkoşînek pir diwar, berfireh û pir rengî meşand û dimeşîne. Di vê têkoşînê de serî li gelek rêya da. Demên damezrandin û pêvajoya avakirina bingeha damezrandinê de propagandaya devkî dûvre propagandaya çekdarî û bi gûrbûyîna serhildanên gel ve û artêşbûyîna şûnda şerê gelê şoreşgerî, têkoşîna Partiya me gihand roja me ya îro.

Di nava têkoşînê de astekî têrker nebe jî, ji bo

anîna ser ziman ya heqîqetê çand û hûner jî rola xwe list. Çand û hûnera me dem bi dem di şexsê hin şehîdên nemir de wek Xelîl Dağ, Hozan Mizgîn, M. Saîd Uçlû gihaşt asteke pir girîng. Niha jî em li ser mîrateya şehîdan berhemên xwe yê çand û hûnerî hildiberînin. Bi berhemên çand û hûnerî ve gelek kes rastiye dibînin û nasdikin. Bi vî awayî rastî û xetiyên ji hev cûda dikin û di derbarî rastiya PKK û jiyana azad de xwedî agahî û zanebûn dibin, bandor dibin û hişyar dibin. Ango çand û hûner xwe gihandin û anîna ser ziman ya heqîqetê de rêyekî pir girîng e. Eger baş were şûxûlandin û parastin dikare bibe sedem ku milyonan kes ber bi şoreşê ve biherike. Bo mînak dibe ku kesek ji axaftin û propagandayê bandor nebe lê dibe ku ji romanek an jî helbestekî heya stranekî bandor bibe û rastiya şoreşê nas bike. Bêguman çand û hûner eger bi zimanê zikmakî be wê wateya xwe bibîne.

ŞOREŞA JIN Î JIYAN

*Dengê me bédengiya beriya tofanê
Bû dirûşmek, dengê hemû cîhanê*

*Nav dirûşm bû, naverok felsefe
Soz serkeftin bû, sozê serkeve*

*Bi çirûskek ji guliyên Jîna Emînî
Geş bû agirê jin jiyana azadî*

*Gava yekem avêt Rojhilat
Ronahî domdare, roj hilat*

*Şahî û cejne bi dîlan û Newrozan
Sirûd û denge bilûrwan û hozanan*

*Bi xwîn û berdêlan kuştin û sêdaran
Vênamîre xeyalê jin û zarokan*

*Rêber APO xwediyê fikir û raman
Meyandiye şoreşa jin û jiyana*

*Tê dengê milyonan JIN JIYAN AZADÎ
Tu bigihîne ezmanan SERBIXE AZADÎ*

ŞERÊ JI BO XAKA NIŞTIMAN

“TÛFEGUL”

ZILAN SASON

Rojhilatê Kurdistanê gelek jinên bi nav û deng derketine ku di civaka Kurd de xwedî rolek girîng bûne. Nemaze hin jinên ku di serhildanên Kurdan ên li dijî dagirkerên axa Kurdistanê de, li cih û erdnîgariya berfireh a Kurdistanê, li çiyayên asê yê welat de şer kirine û dengê berxwedaniya wan li ser zinarên asê heya roja îroyîn jî olan dide. Bi taybetî herêma Xorasanê ku xwedî dewlemendiyek berfireh a çandî ye. Gelek jinên Kurd di pêşxistina çand, wêje û zimanê kurdî de rolek girîng listine. Nexasim di nav şert û mercên her tim bi şerê welat de; çi ji hêla siyasî be û çi jî ji hêla leşkerî de be, gelek jinên pêşeng derketine û ji bo parastina nîrxên civaka xwe mil bi milê bav û birayên xwe têkoşiyane. Wan beşdarî şer kirine, birêve birine û rê û nîşan pêşanê civaka xwe kirine. Yek ji wan jinan jî, jina Xorasanî Tûfegul e ku li dijî Şahê Îran û dagirkerên axa xwe, Rûsan şer kiriye.

Serî rakirina li dijî dagirkeriyê

Di navbera salên 1889-1890'î de, li herêma Şîrwan, gundê Fîrûze wê di pêşengtiya Serdar Êwezخانê Celalî de raperînek bihata destpêkirin. Jixwe di wan deman de dîsan li herêmê şer û pêvçûn gûr bibûn, Kurd wê dîsan di navbera hêzên Şahê Îranê û dagirkerên axa xwe Rûsan de bimana. Di wan deman de welat jixwe bi Tirkmenan re di nav şer de bû, hikûmeta Şah hewl dida wan bi dewleta

navendî re girê bide lê ev polîtîkaya wan bi ser nakeve. Rûs ji vê rewşa pêvçûn û aloziyan feyde werdigirin, Şahê Îranê jî di encama “peymana axal” a di sala 1893'yan de gundê Fîroze jî di nav de herêmek berfireh a ku Kurd lê dimînin radestê Rûsan dike. Di aliyekê de Şah bi polîtîkayên xwe Kurdên herêmê ber dide hev, ji aliyê din de jî Kurdan ji herêmên ku tê de dimînin mişext dike. Di encama polîtîkayên Şah Nasredîn Qaşar de Kurd her tim di navbera hêzên desthilatdar de dimînin û ji bo ku axa xwe biparêzin şer dikin. Helbet her wekî ku me di dîrokê de gelek mînakên bi vî rengî dîtiye, dîsan wê Kurdên herêmê bibana qurbanîyên siyaseta Şah û hêzên dagirker. Lê, li hemberî van polîtîkayan Kurd jî wê bédeng nemabana, Xasma jî jinên Kurd ku herê zêde ji van polîtîkayan, ji mişextkirin, şer û talanê bandor dibûn. Ji bo wê jî girîng e mirov rola jinê di serhildana Serdar Êwez Xanê Celalî de bibîne ku di sala 1890'î de, li dijî zilm û zordarî, dagirkeriyê serî radike. Polîtîkayên mişextkirinê her bihostek axa rojhilatê Kurdistanê xwedî qehremanî û dengvedana jinên wêrek ên axa bi bereket e. Carnan li meydana cengê, carnan li deşt û çiyayên welat bi dengê xwe yê zîz çarîk li serê rondikên xwe risandine. Hîna jî dengê xweş û zelal yê van jinên dilêr li deşt û çiyayên welat olan dide. Xasma herêma berfireh û dewlemend a vê axa bi bereket ku di dem û dîrokan cihê de bûye navenda şer û pevçûnan. Dîsa gotegotek belav dibû; şer li ber derî bû, herkes bi çek bibû û roj roja xîretê bû ji bo Kurd an. Jinên eşîrê jî wê tevî jina pêşeng Tûfegulê xwe ji bo şer û pêşîgirtina

dagirkeriyê amade
bikirana: Di wan salan
de li herêma Şîrwana
Xorasanê şerê di navbera
Şah Nasredîn û Tirkmenan
de gûr bibû, Şah li pey dek û
dolaban bû ku wan bi awayekê
bi xwe ve bide girêdan, lê belê
ev polîtîkayên Şah Nasredîn
bi ser neket û di encama van şer
û polîtîkayan de Kurd dîsan dibin
derbider. Di rewşeke wiha de hêzên
dagirker jî êrîş dikin û dixwazin
Kurdan ji axa wan mişext bikin. Sînorê
bakur û bakurê rojhilat ku bi gelemperî
civaka Kurd lê cî û war bibû, radestî Rûsan
tê kirin. Û yek ji cihên ku Kurd lê diman jî
gundê Fîrûze bû ku di encama vê peymanê
de radestî hêzên dagirker hatibû kirin. A bibû
nesîbê Kurdan jî dîsan derbiderî û mişextkirin
bû. Wek her car Şah Nasredîn jî dixwest bi
siyaseta dij Kurd hem Kurdan ji axa wan bike,
hem jî Kurdên ji eşîrên cuda li dijî hev sor bike.
Parastina av, ax û çanda civaka Kurd a li vê
herêmê bi cotkarî û ajaldariyê re mijûl bûyîne
ve didomiya. Jixwe cengawerên Kirmanc ên
ji eşîra Celalî li vî gundê xweş bi cih bibûn
ku dûvre wê ev gund jî bi ser Tirkmenistanê
ve bihata girêdan. Bi qasî ku cengaweriya vê
eşîrê bi nav û deng bibû, cengawerî û wêrekiya
jinên vê eşîrê jî li herêmê nav dabû. Ew ji bo ku
dest ji axa xwe bernedin serî li her rê û rêbazê
dixin, bi gelek eşîrên din ên Kurd re hevdiştin
çêdikin, lê mixabin li kîjan deriyê didin, ew
derî bi ser wan de tê girtin. Giregirên Fîroze
diçin cem Şah û jê re qala rewşê dikin, her wiha
didin diyarkirin ku ew naxwazin dest ji axa
bav û kalên xwe berdin. Şah Nasredîn dibêje;
“Ev peymanê ku hatiye girtin û hûn neçar in
gundê Fîrûze terk bikin.” Ji bo wê, eşîra Celalî
di pêşengtiya Êwez Xan de wê rêya raperîneke
mezin vekiriba. Jin û zilamên dilêr ên Fîrûze
biryar digrin ku xwe bi çek bikin û bi artêşa
Rûs re şer bikin. Serdar Êwez Xan û eşîra xwe
heya kêliya dawî û bi qehremanî tevî civaka
xwe li dijî dagirkeran şer dike, av û axa xwe
diparêze. Di encama vî şerî de Êwez Xan û yên
pê re tîr qetilkirin, lê Tûfegulê wê rê nedaba ku
gel bê hêvî bibe û zû dest ji her tiştê berde.

Ji bo wê jî Tûfegulê berpirsariya gelê
Fîrûzeyê digre ser milê xwe û wan birêve dibe.

Berxwedana Tûfegulê, Tûfegul kê bû?

Ew hevser û hevrêya Êwez Xan bû ku di
her şert û mercî de mil bi milê zilamên Kurd
li her qadekê de deng û rengê wê xuyanî bû.
Ew heybet, cengawerî û wêrekiya wê dijmin
û dagirkerên welat jî heyîrî hiştibû. Tûfegul
jinek dilêr û cengawer a herêma Şîrwan, gundê
Fîrûzeyê ye. Ew piştî serhildana hevserê xwe
ku di encama wî şerê li dijî dagirkeran de tê
kuştin, dest bi birêvebirina gelê Fîrûze dike û
ew jî bi awayek herê baş hem birêve dibe, şer
dike û di oxira parastina axa xwe de têdikoşe.
Tûfegul li dijî polîtîkayên Şah û dagirkeriya
Rûsan serî natewîne, her wekî Êwez Xan ew jî
bi awayek herî zelal û baş civaka xwe birêxistin
dike û li dijî polîtîkayên mişextkirinê diparêze.

KÖLELİK ZİNCİRLERİNİ PARÇALAK İÇİN TEK YOL ÖZ SAVUNMA

SOZDAR BOTAN

Köleşme öz savunmayı kaybetmeyle başlamaktadır. Burada, her türlü eşitsizlik, baskı altına alma, köleşmenin altında kendi güvenliğini sağlayamama, öz savunmasını sağlayamama temelinden alan sorun , kaybetmeye neden olmuştur. Bunun karşıtı olarak gelişen zihniyet egemenlik zihniyeti olmuştur. Buradan baktığımızda insanlık tarihi açısından başat olanın meşru savunma olduğunu, meşru savunmanın bir varoluş tarzı, varlık ögesi olduğunu rahatlıkla tanımlayabiliriz.

Bir canlı varlık olarak insanın, toplumun güvenliği tıpkı beslenmesi, üremesi gibi varlıksal bir temeldir. Kürdistan açısından da yürütülen bütün direnişler, soykırımı önleme direnişleridir. Dolayısıyla meşru savunma kapsamındadırlar. Kesinlikle başkalarına saldırma, onların değerlerini yok etme ya da ele geçirme hedefine dönük değildirler. Tam tersine, yok edilmek istenen bir toplumun, kültürün, kimliğin, dilin var olmak ve varlığını korumak, mümkünse özgür halk haline gelmek, özgürlüğünü kazanmak için yürüttüğü bir direniş oluyor. Yıllarca bunun özgürlük mücadelesi de verilmektedir. Özgürlük mücadelemizin birçok zamanında farklı boyutlarda bunun savaşımı her zaman verilmiştir. Özellikle Rêber Apo tarafından

bunun perspektifleri her zaman günceliğini koruyarak verilmek istenmiş ve buna göre bir mücadele tarzı esas alınmak istenmiştir. Önderliğimiz tarafından temel amaç olarak, “Varlığını Koruma Ve Özgürlüğünü Kazanma” tanımı getirilmişti. Varlığını korumak, yani soykırımı durdurmak, yok etmek; ulusal ve toplumsal varlığı güvenceye almak olup onun yaşam güvenliğini ortaya çıkartmaktır. Özgürlüğünü kazanmak da, elbette her düzeyde toplumsal özgürlüğün sağlandığı bir demokratik toplum sistemini ortaya çıkartmaktır. Sadece dar bir ulusal özgürlük ile sınırlı değiliz.

Dikkat edilirse, ulusal özgürlük mücadelesini dil, kimlik, kültür temelinde bir özgürlük mücadelesi, bir paradigma mücadelesi halinde ele alıyoruz. Sınıflı, cinsiyetçi toplum sisteminin aşılarda her kesimin, her kişinin, her topluluğun özgürce katıldığı, örgütlü olarak yer aldığı, yaşamlarını kendi örgütlülükleri temelinde özgürce sürdürebildikleri bir demokratik sistemi ortaya çıkartmayı hedefliyoruz. O zaman bizler de özgürlük mücadelesinin alternatifi ve paradigmasını bir yaşam tarzı haline getirip mücadele olarak ele alabilmeliyiz. Yani devletçi ve faşizan zihniyetin yaşam tarzına karşı, demokratik toplum paradigmasının gerçekleşmesi, hâkim kılınması, toplumsal

"Eğer gençlik hamle yapıp ruh yaratmasa toplumumuz soykırım kışkacından kurtulamaz"

sistemin buna göre oluşturulması temelinde ele almaktayız. Toplumun bütün kesimleri için de paradigmamızı halkların özgürlüğü olarak öngörüyoruz. Paradigmamamız bizim yaşam felsefemiz ve ideolojik-siyasi çizgimiz olabilmelidir. Yaşamın bütün mücadele alanlarında bunu esas alarak bir mücadele sahibi olabilmeliyiz. Bunun örgütlülüğünü ve bilincini oluşturduğumuz zaman düşmanın yenilgiye uğraması kaçınılmaz olacaktır. Toplumun kendisini örgütlemesi, bunun mücadelesini ve savaşımını vermesinin en açık adı devrimci halk savaşıdır.

Devrimci Halk Savaşı, sadece gerilla güçlerinin yürüteceği bir mücadele ya da bir gerilla savaşı değildir. Adından da anlaşıldığı üzere "halk savaşı"dır. Halkın tüm kesimlerinin katıldığı bir savaştır. Yeni dönemde biz Devrimci Halk Savaşı'nı ideolojik, siyasi, örgütsel ve askeri mücadelelerin toplamı olarak ele alabildiğimiz zaman düşmana karşı da radikal ve amansız bir savaş yürütebiliriz. Gerilla güçleri kadar siyasi, sosyal örgütlenmeler yine kendilerini sosyalist hareket olarak ele alan sivil

toplum örgütlenmeleri de böyle bir savaşta yerini alabilmelidir. Devrimci Halk Savaşı dediğimiz, salt askeri bir mücadele değildir. Devrimci Halk Savaşı, siyasi, sosyal, ekonomik, örgütsel ve ideolojik mücadelelerin toplamı olup hepsini içermektedir. Dolayısıyla da bu çalışmaları yürüten ve bu yolla mücadele eden tüm güçler, Devrimci Halk Savaşı'nı örgütlemek, geliştirmek ve yürütmekten sorumlu olduğunun bilincinde olabilmelidir.

Devrimci Halk Savaşı sivil ya da askeri tüm güçlerin ortak katılımıyla topyekûn yürütülen bir mücadeledir. Devrimci halk savaşı tahakkümcü egemen ulus devlet zihniyetine karşı yürütülen topyekûn bir mücadele ve savaş tarzıdır. Özellikle bu zihniyete karşı geliştirilen bir savunma bilincinin adıdır. Tüm halkın öz savunma bilinci, eğitimi ve örgütlülüğüne kavuşturulması ve saldırılar karşısında kendi kendini savunmasını ifade etmektedir. Devrimci Halk Savaşını, siyasi çözüm uğruna olan bir savaş olarak ele almak yanlış, hatalı ve eksik kalacaktır. Boyutların örgütlenip geliştirebilmesi için de onun önündeki engelleri aşmak gerekiyor. Onun önündeki engelleri aşmanın da faşist egemen zihniyete karşı radikal bir savaşa, direnişe, mücadeleye bağlı olduğunu hiçbir zaman unutmamamız gerekiyor. Bunu yürütenin toplumda her zaman en aktif ve amansız bir mücadele içerisinde olan gençlik kesimi olduğunu

bilincinde olarak şimdi de her zaman olduğu gibi genç kadın ve gençlik kesimi olması gerekiyor. Savaşçı bir toplumun dinamik ruhunu ve direnişçi kimliğini her zaman en radikal bir şekilde temsil edenin genç kadınlar olduğu bilinen bir gerçektir. Ve bu duruşlarından özelliklerinden kaynaklı düşmanın her zaman en çok hedeflediği kesim olmuştur. "Gençlerini kaybeden toplum veya tersine toplumunu kaybeden gençlik yenilmiş olmaktan öteye kendi varlık hakkını kaybetmiş ve ona ihanet etmiş demektir. Gerisi çürüme, dağılmayokolmadır. Bunakarşıtoplumun temel görevi, varoluşunun temel araçları olarak kendi eğitim kurumlarını geliştirmektir. İçerik olarak bilimsel, felsefi, sanatsal ve dilsel yorumlarını bilim iktidar yapılandırmasından ayırştırmak, anlam devrimini başarmaktır. Aksi halde toplumsal varlığın ahlaki ve politik dokularını işlevsel kılmak mümkün olmaz." Önder APO Yukarıda da Rêber Apo'nun belirttiği gibi düşman, toplumun dinamik gücünü hedeflediğinde toplumun esas gücünü işlevsizleştireceğini ve şayet bunu başarır o toplumu özel savaş politikalarıyla çok rahat bir şekilde sindirebileceğini bilmektedir. Yani bu kirli politikalarıyla toplumu öz savunmasını yapamaz duruma getirmek istemektedir.

Böylece gençlik toplumdan, temel varoluş zemini olan kaynağından kopararak hem kendi misyon ve rolünü oynayamaz hale getirilmek hem de toplum savunmasız ve öncüsüz bırakılmak istenmektedir. Bu amaçla özellikle kapitalist modernitenin gençliği sürüklediği fuhuş, uyuşturucu ve her türden toplum dışı faaliyetle bu amaçlarını yerine getirmeye çalıştıklarını çok açık bir şekilde görmekteyiz. Özellikle AKP-MHP faşist zihniyet sistemi bunu son sekiz yıldır amasız bir şekilde Kürdistan başta olmak üzere birçok yerde bu kirli politikalarını yürütmektedir. Kürt gençlerine, kendi öz değerlerinden, toplumsallığından uzaklaşması yine Kürdistan Özgürlük Hareketi içinde yer almamaları için uyuşturucu ,fuhuş ,ajanlaştırma ve sahte aşk

ilişkileri adı altında genç kadınları kandırma politikaları başta olmak üzere her türlü kirli işin sömürgeci devletlerce yaptırılmak istendiği ortadadır. Faşist AKP-MHP sistemi ahlaki politik toplumun gelişiminde gençliğin rolünü oynamaması için bütün gençlik kesimi üzerinde sürekli bir iradesizleştirme, yıldırma ve baskı altına alma politikasını yürütmektedir.

Şu anda da yapmamamız gereken temel iş kendimizi mahalle mahalle örgütleyerek yani komün haline getirerek bu komünleri de dokuz boyutlu örgütleyerek her türlü saldırıya karşı ilk başta çelik bir bilinç yaratarak ve bu bilinci de kendine kalkan yaparak savaş haline geçmektir. Eğer gençlik hamle yapıp ruh yaratmasa toplumumuz soykırım kısıracından kurtulamaz ve irade haline gelemeyiz. Bunun için artık savaşımız tek yönlü olmamalıdır. Her taraftan gerillaya destek olmak istiyorsak gerillayla omuz omuza verip savaşmalıyız. Bu temelde tüm genç kadınları devrimci halk savaşını geliştirmeye çağırıyoruz.

AZADÎ HÊVÎ DIXWAZE!

UTA AMARA

Hûn li Elmanya çawa mezin bûn?

Belkî ez dikarim bi bîranînekî ve destpê bikim. Dema ez zarok bûm çîrokek hebû, me tim dixwend. Behsa jineke ciwan a pir bi hêz dikir. Tenê bi yek tilî ve hespekî radike û bi destê xwe malekî radike. Hevalên wê hebûn; Anîka û Tomî, xwîşk û bira nin. Dema wextê wan vala be wan tî gel Pîpî, ji bo serpêhatî bijîn. Jiyana wan klasîke, bê tehme; her roj diçin dibistanê, malbat wan kontrol dike lê lêgerîna wan xûrte, tim dixwazin gel Pîpî bimînin. Min xwe di nav wan karakteran de didît. Ji ber ku ez jî wisa mezin bûm; benda serpêhatîyan, benda hevalekî wek Pîpî...

Naçokiyên te çi bûn, çawa avabûn?

Di ser mirov de bandorên cuda cuda hene. Pir tişt mirov bandor dike ku mirov şikil digire û karakterek avadibe. Bêguman mîrate û nirxên civaka sosyalîst bandor dike. Cîhan jî wan bîr nake. Di jiyana xwe de min tim hîs dikir tiştêk kême. Belkî ez karim îro vê wek dengê wan jinên ku li hemberî dewletê û zîlamtiya serdest berxwe dan, lê nayên bibîranîn, bi

nav bikim. Belkî zêde pirsên bê bersiv di serê min de bûn. Qasî ez dizanim hûndirê min de nakokiyên wîjdanî çêbûn. Min xwe pirs dikir; Ev perê ez ewqas rehet xerc dikim, çima gel min heye gel hinekan de nîne? Çima zarokên birçî dimînin hene? Eger şer di cihanê de diqewime, em çima ewqas bêxem dijîn û ji bo çareserkirina pirsê girêka tiştêkî nakin? Min bersiva wan pirsan pir gerîya, bes pir serkeftî nebûm. Min xwest felsefe fêhm bikim, pir tevlihev dihat. Hîn piçûk bûm dema min pirtûka Marx vekir, lê min tiştêkî fêhm nekir. Min xwe bi Nietzsche dîn kir, xwe bi Satré û Camus avêt erdê. Bi Sylvia Plath ketim melankolî. Bi Adorno min xwest bibim entelektûel, Emma Goldmann hinek tişt serê min de sererast kir. Tarse Rosa Luxemburg hêz da min. Bi Foucault ez ketim nav teorî. Bakunîn ji min re balkêş dihat. Ango bi giştî mirov kare bêje lêgerîna min berfireh bû lê jiyana min de her tişt binakok dihat. Di şexsê min de wekî jinekî ciwan ya Alman kaosekî hebû. Ev parçebûyîn di jinên ciwan de pir tiştên tevlihev avadike.

Pekî di nav cepê Almanya de naqoqiyên tê çi bûn ?

Wekî tê zanîn Elmanya piştî Şerê cihanê yê duyemîn bû projeya neoliberalîzm ya Emerîka. Gelo zîhniyetekî çawa pêwîste ji bo ku gelekî wekî gelê Elmanya xwe bixe bin xîzmeta modernîteya kapitalîst? Ji ber ku gelê Alman berxwe da, dema tişteki bawer dikirin, heta dawî jî pey vê diçûn. Lê zîhniyetekî wisa hatiye avakirin ku her kes xwe wisa xwedî dewlet hîs dike. Min vî taybet di malbata xwe de dît. Ez tim fikiriyam, gelo ev pere ji ku derê hat? Ji ber ku pere her tim qirej e. Cihekî de pere zêde be teqez kedxwarin heye. Bi wan nakokiyan ve ez tevli çepgerên Elman bûm. Lê belê nav wan de

kes xwe nas nake her kes dixwaze bibe yekî din. Ewqas şer heye ku nasnameya gelan înkâr dikir. Ewqas pirtûk li ser dîroka Elmanya heye, ewqas pispor hene ku sosyolojî analîz dikin, lê di civakê de jibîrkin pêşdikeve. Civakbûyîn wunda dibe û nasnameyên şexsî pêşdikevin. Çepgerbûyîn di Elmanya de ewqas marjînal bûye ku taybet mirovên ku dixwazin xwe ji civakê qut bikin, xwe wek çepgir pênase dikin. Her kes dibe tişteki, lê tu cara nabin yek.

Min jî di nav vî takekesbûyînê de şansê xwe geriya û wext wenda kir. Tiştê herî binakok tarzê tekîliyan bû. Gorî berjewendiyên xwe nezîkbûyîn, jin wekî hêz nedîtin pir pêş de bû. Wan salana ber çavên min pir reş bûne, ji ber ku ez wan salana wekî ji rastiyê rev pênase dikim. Min digot; ez çiqasî ji civakê dûr bikevim, ewqasî azad im. Min xwe ji malbat, dibistan, derdor hemû qut kir. Gelo mirov dikare wisa tenê bi serê xwe bijî? Bêmorali û tirs di nav min de avabûbû. Tu yê bêjî qey ez di tenêbûyînê de difetisîm, min wisa hîs dikir. Ezezbûyîn tişteki wekî penceşêr e. Jiyanê bêwate dike û hêdî hêdî dikûje. Min ji xwe re got, eger ez aniha bimrim, ez çi dihêlim? Min jiyanekî çawa jiyan kir? Ji bo mirovahî min çi avakir, çi zêde kir? Min cihekî ewle geriya. Ji ber ku her mal, her kolan û her der cihê êrişa zîlamê serdest e. Mirov cihekî digere. Ez cihên pir şaş geriyam, ez vî dizanim. Ne di hembêzkirinan, ne di xeyalan, ne di destê zîlam de em bi ewleh in. Encax bi rexistinbûyîna jinan ev avadibe. Derveyî vê jin pir tê şikandin, hişk dibe, difetise. Emê xwe çawa ji wan dehfikan xilas bikin? Her derê de serdestbûyîna zîlam heye, em ku derê hene? Min dît ku heta di fikr û xeyalên min re jî zîlam sinor datîne! Ma heta ku; cihê jin ku der e? Dayîka min got, divê tu biçî dibistanê, zanîngeh bixwînî, wekî zîlam bibî. Ango ez bibim çi jî, ez nabim xwe! Jin hêz e, jin jiyanê avadike; tiştê herî bi êş ewe ku jin dikeve nav wan dehfikên zîlam û xwe wek îrade nebîne. Taybet bi navê hezkirin xwe xapandin pir bi êş e. Ya rastî min fêhm nedikir ez nav milyonan de yek Maerchenprinz derxim û hemî hezkirin çawa bidim wî? Ewqas mirov hene, ewqas civakên bi taybetmendiyên xweşik hene, lê evîn bila ji yek kesî re be? Jiyan bê evîn nabe, lê evîn jî bê jiyan nabe. Min dît ku nav dibistana ku ji bo zanîngehê, nav malbata ku ji bo zewacê amade dike de nikarim bijîm. Min his dikir ku ez tim ber kendal im.

Te PKK çawa naskir û tu çima tevlî PKK bû?

Ya rastî jî naskirina PKK'ê wekî şanseki bû! Ez dikarim bêjim tesadûf bû. Rojek ez çûm sporê min dît çalakiyeke meşê heye. Belkî hezar kes hebû. Min pirs kir ew slogana 'Bijî Berxwedana Rojava' tê çi wateyê; wisa naskirina yekemîn çêbû. Lê belê eger ez bi kûrahî binirxînim; bi salan pêşengên wekî Şehîd Hûseyîn Çelebî, Şehîd Ronahî an jî Şehîd Sara Dorşîn ked dan ji bo ku Kurdistan li Ewrûpa û bi taybet li Elmanya were nasîn. Ev ked û xebatên berfireh ên ku ji vir derketin bûn bingeha naskirina vê şoreşê ya ciwanên ewrûpî. Dema min hevalan hinek baştir naskir, ez pir fikiriyam; wana jiyanekî çawa dijîn ku ewqas wêrek in, ji mirinê natirsin? Ev çi jiyanê ku ewqas xweşik û bi heybet dike? Min di PKKê de ev dît; ev hezkirina jiyanê di min de bawerî ava kir û tirsên min wenda bû. Min dît bi hezaran ciwan, malbat, kal û pîr nav vî têkoşînê de li hemberî faşîzmekî hov de berwe dide. Di çavên wan dayîkan de diyar dibû çiqas berdêl hatiye dayîn. Lê belê ev berxwedan bû hestên wan ewqas xweşik dikirin. Ez belkî ne sûcdar im ji bo wê bêdaletiyê, lê eger ez tiştek li hemberî wê nekim, dibe ez jî sūcdar bim. Dema min hevalên jin dît, Pîpî – ev çiroka zarokatiya min – ber çavên min re derbas bû. Ji ber ku wan jinan her tişt karibûn rabikin. Jinên bi bi felsefeya Rêber APO rexistinbûyî, ewqas bi hêz dibin.

BAWƏRİ

İNANÇ NEDİR?

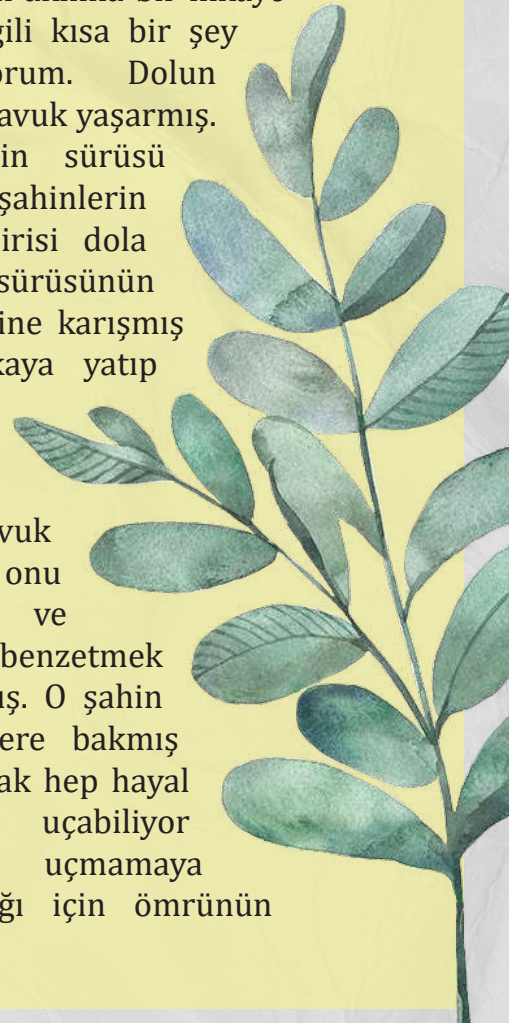
VIYAN UMUT

İnancın kelime anlamıyla karşılığı soyuttur. Bir yönüyle de beyinde oluşan olay ve olgulara pozitif anlamda yönlendiren duygular tanımı diyebiliriz. Ama tüm doğa varlıkları için ayakta kalacak ya da yaşam sebebi olacak inançlar yaratır ya da yaratılır. Bilimsel araştırmalar da bunu söylemektedir. Yapılan araştırmalar insan genlerinin inanmaya odaklı olduğunu göstermiştir. Peki biz hangi inanca inanıp, hangi inanca göre yaşıyoruz? Yaşam inanmadan yaşanır mı?

Aslında ilk insanın doğasının varlığı bile doğaldır,pozitifdir ve aslında inançtır. İlk toplumda ana gözüyle güç olan ve sorunu özüyle çözen yaşam tarzı varken toplum başka bir şeye ihtiyaç duymaz. Toplum inanç kelimesiyle bütündür. Birbirine karşı kaygılı ya da güvensiz değildir. Bizim ele almak istediğimiz ise günümüz ve biziz, inancımızdır. İnsan özü bir şeylere inanıp güvenmese yaşayamaz. Yani hayal kurmasa, hedef koymasa ve buna ulaşmak için mücadele etmese bir robottan ya da makinadan farkı olmaz. Şu an etrafımızda herkes bir şeylere inanıp yaşıyor; bazı toplumlar Kuran'a, bazıları İncil'e, bazıları Tevrat'a, bazıları da Avesta kitaplarına inanırlar. Ama aslında bunların hepsi olumlu enerji dağıtmak ve yaşama daha pozitif bakma amaçlıdır ve böyle bir bakış açısını oluşturmak içindir. Genelde biz Müslüman toplumlar için de durum öyledir. Hiç dilini bilmediğimiz ve anlamadığımız bir kitabı okuyup onun kurallarına göre yaşamaya çalışıyoruz. Ama şunu sorgulayamıyoruz: Sadece inanmak

yeterli midir veya bu inanç yaşamımda hangi yönüyle değişiklikler yaratmaktadır? Gerçekten ben buna inandırılmak zorunda kaldığım için mi inanıyorum? Yoksa gerçekten topluma ve bana doğru geldiği için içtenlikle mi yapıyorum? Bunlar can yakıcı sorulardır ve bütün yaşamımızı etkileyen sorulardır.

Gerçekte kadın ve Kürt halkı için de bu durum biraz daha içler acısıdır. Kendi varlığı, kimliği kabul edilmez yada bir işbirlikçi olarak devletin kurumlarında ona hizmet ederse kabul edilir. Böyle bir gerçeklik var. Bu yazıyı yazarken aklıma bir hikaye geldi, bununla ilgili kısa bir şey anlatmak istiyorum. Dolun birinde bir sürü tavuk yaşarmış. Tepede ise şahin sürüsü yaşarmış. Bir gün şahinlerin yumurtasından birisi dola yuvarlanıp tavuk sürüsünün yumurtalarının içine karışmış ve tavuk kuluçkaya yatıp civciv çıkarmış. O şahin kuşu da onların içinden çıkmıştır. Anne tavuk fark etmiş ama onu asimile etmek ve diğer yavrularına benzetmek için hep çabalamış. O şahin hep uçan şahinlere bakmış ve onun için uçmak hep hayal olmuş. Halbuki uçabiliyor ama kendini uçmamaya odaklayıp inandığı için ömrünün

sonuna kadar hep uçmanın hayaliyle kalmış ve hayata gözlerini kapatmış. İşte biz Kürt kimliği ve kadın kimliğine de iktidar tarafından böyle yapılmak istenmektedir. Uçma yeteneği olan bir topluma “kanatsızsınız” diyor, “uçamazsınız” diyor.

Ama bugün baktığımızda kendi özüne inanan ve bu gerçeklikle yola çıkan Önderlik gerçeği tüm toplumu kendini sorgulamaya götürüp kendi inancına dönmesini sağlamış ve uçabilmeye inandırmıştır. Önderlik ilk Amed’e gidip Kürt sorunundan bahsettiğinde yaşlı bir amca ona elindeki kuru bir ağacı gösterip “Sen bunu yeşertebilir misin?” demiş. Ama Önderliğin inancı ve düşmana olan öfkesi onu ideolojik grup dönemine sevk etmiştir. Günümüze kadar uzanan bu gerçeklik Zap, Avaşin ve Werxelê tünellerine kadar uzanmaktadır. Bu genç kadın ve erkeklerin özgürlüğe ve halka olan inançları olmasa tüm gelişmiş teknik ve kimyasal silahlara rağmen bu taşların içinde özgür bir yaşam sürdürebilirler miydi? Elbette olmazdı. Ama gerilla bu inancın sonunda bir halkın ve kadın özgürlüğünün olduğunu biliyor. O yüzden nereden bir merminin yada kimyasalın geldiği önemli değildir. Çünkü tek inançları özgür bir halk ve özgür kadın kimliğidir. Buna olan inançtır onları ayakta tutan ve yaşama bağlayan. Peki

biz neye inanıyoruz? Demokratik toplumsal halkı yaratma ve özgüleşme yaşam mücadelesi veren tüm din ve mezheplerin özgür yaşayabileceği toplumu yaratma peşinde olan özgürlük hareketine ve bu yaşamı yaratma uğruna canını ortaya koyan gençlere mi yoksa faşizmin yarattığı sahte maskeli adamlara

mi tek adam devletine mi? İnanç adı altında halkı talan eden ve topluma tek adam, tek din, tek bayrak, tek dil zihniyetini ve siyasetini dayatan ve kadının kaç çocuk yapması gerektiğini dahi söyleyen AKP-MHP, her gün “Türkiye bekası söz konusu” diyerek faşist bir Türk toplumu yaratmak ve toplumu buna inandırmak istemektedir. Beş yaşındaki bir çocuğu askeri araçla ezip geçen ve arkasına bile bakmayan bir gerçekliğe veya zihniyete mi? Bawerî -inanç hangisi olmalı ?

HER KAMPÜS MÜCADELE ALANIDIR

DERYA AMED

Değerli Üniversiteli Genç Kadınlar!

Sizlere önceki yazılarımızda üniversitenin tarihsel oluşumuna dair kısaca değinmiştik. Tarihte üniversite yapılanmaları nasıl oluştu. İktidar olgusu bilim, ilim kurum ve kuruluşlarında kendi yerleşkelerini nasıl oluşturdu. Kendi amaç ve çıkarları için nasıl kullandıklarına vurgular yapmıştık. Buna karşın nasıl bir mücadele alanları oluşturulmalı üzerinden örgütlenme ağlarımızı nasıl kurmalıyız düşüncesi her daim olması gerektiğini bilmemizdir. Şimdi böylesi bir sistem içinde bunun savaşımını yürütmek olur mu dememeliyiz. Sistem içinde sisteme karşı örgütlenme ağları oluşturmak, bu sistemi zayıflattığı gibi aynı zamanda kurmak istediğimiz sistemi oluşturma bağlamında zeminler yaratacaktır. Şimdi özgür üniversiteler kurmak mümkün müdür dersiniz elbette ki pek mümkün olmadığını söylemek daha hakikatli olacaktır. Çünkü kurulan sistem tam da kendi sistemini kurmak isteyen devlet, iktidar olgusu, esas bunun üzerinden kendini sürdürmeye çalışmaktadır. O nedenle bu gibi alanları demokratik alanları olarak zorlaya biliriz fakat özgür alan olarak nitelendirmek doğru olmadığı gibi karşılığı olmadığını bilmeliyiz. Bu nedenle bu zeminleri örgütlenme ağlarını oluşturma alanlarımıza çevirebiliriz. Özellikle eğer bilim yerleri olarak adlandırılıyorsa o zaman bizlerde bu temelde çalışmalarımızı yürütmeliyiz. Özgün örgütlülükle akademik araştırmalarımızı buralarda yapabiliriz.

Araştıracığımız, tartışacağımız o kadar hususlar var ki bu gibi çalışmaları eğitimler yaparak yürütebiliriz. Daha önce de birçok defa da belirtmiştik. Jineoloji üzerinden birçok araştırmalar yapılabileceğini belirtmiştik. Bu kaynak temelinde kadın tarihi özel bir başlık temelinde araştırılması belki de yaşanan bilimde ki karanlığı daha fazla aydınlığa çıkarmış olacaktır. Sizlerin de bildiği gibi tarihte neredeyse hiç değinilmeyen ve yok edilmeye çalışılan kadının varlığını derinlikli çözümlemek ve mücadele alanlarını bu temelde oluşturmak önemli bir anlam ifade etmektedir.

Kadının varlığını derinlikli bilince çıkarmak, ekmek su kadar yaşamımızı anlamlandırmak açısından ihtiyaç duymalıyız. Varlık ve yokluğunun hala tartışma konusu olan kadının sadece cinsel bir obje olarak görüldüğünü, toplumda cinsiyetçi zihniyetin çok derinlikli yaşandığını biliyoruz. Toplumda yaşanan zihniyet krizlerinin temel kaynağında bu nedenler yatmaktadır. O açıdan varlığımızı açığa çıkarmada, hakikatini oluşturmada kadın tarihini bilmek önemli olmaktadır. Cicero “Kendi doğumundan önce olanları bilmeyen, sürekli çocuk kalmaya mahkumdur” bu gerçeklikle tarihi bilmek, tarihsel bakış açısını oluşturmak, savaşımını verdiğimiz zihniyet karşısında önemli bir yer edinmektedir. Tarihini değişim seyri içinde oluşturulan kadın karşıtı bir tarih toplum yapılanmasını nasıl etkilediği, toplumsal dokuyu nasıl oluşturduğu bilinse de

günümüz tarihinde mücadele alanları yahut kadın mücadelesine dönüşümünü Önder Apoyla başladığını bilmekteyiz. Önderlik yarım kalan projem olarak tanımladığı ve hep bunun kavgasını yürüttüğü birçok akademisyenin, halkın kabul ettiği bir hakikat olmaktadır. Tarihte kadın mücadelesi açısından birçok vurgular yapılmış olursa da esas mücadele zemini ve kadın kurtuluş ideolojisiyle öncülüğünü yürüten Önderlik felsefesi olmuştur. Dişe diş yürüttüğümüz bu kavgada kazanımlar olmuşsa, bütün her

amaçlarından bir değişim olmadığı gibi kurmak istedikleri sistem yahut zihniyet açısından projeleri devam etmektedir. Bu anlamıyla daha da derinleştirilen özel savaş yöntemlerini anlamak buna karşın yürütülecek mücadele tarzını büyütmeli, stratejik adımlar ile daha temkinli yaklaşımlar olmalıdır. Sömürgeci sistemin sadece Kürt, PKK karşıtlığından da öte oluşturulmak istenilen bir sistemin projesi olmaktadır. Devlet oluşumunda beri iktidar zihniyetiyle beslenen erkek aklı, kurmak istedikleri sistemi bu faşist iktidar yapıları ile

yerde kadının genel bir yansıması oluyorsa, temel bir kaynağı da Önderlik olmaktadır.

Kadın kazanımlarından bahsederken, şimdi bizi bekleyen tehlikeyi görmeliyiz. Karşımızda kadını yok etmeye çalışan kirli bir zihniyet durmaktadır. Bu durumu basite almadan mücadele tarzımızı buna göre güçlendirmeliyiz. Tehlike görüldüğünden çok daha derinlikli ve kapsamlı olduğunu bilmeliyiz. Özellikle bu son seçimlerden sonra yeni kurulan hükümetin de hiçbir şeyin değişmediğini belirtmek süreç açısından büyük bir yanılgı olacaktır. Zihniyet bağlamında ele aldığımızda kısmi doğruluk bağları olsa da

dizayn etmeye çalışmaktadırlar. Bu gibi faşist hükümet yapıları sistemin bir projesi gibi toplum üzerinden hakimiyet kurma projeleri olmaktadır. Bu sadece tc devleti açısından kurulmuş bir proje değildir. Ortadoğu ve dünya genelini tehdit eden bir proje olmaktadır. Şimdi Türkiye üzerinden denen sitem esasında Ortadoğu'da kurulmak istenilen bir proje olmaktadır. Emperyalist, egemen erkek zihniyetini oluşturmak isteyen güçler Ortadoğu üzerinden denemeler yapmaktadır. Ortadoğu'nun kontralığını, ajanlığını şuan tc devleti üstlenmiş durumdadır. Bunun esas gönüllülüğünü faşist Erdoğan yürütmektedir. Salt seçimle devlet yönetime gelen bir diktatör

olarak ele alarak değerlendirmek yetersiz kalacaktır. Sömürgeci zihniyetlerini her bakımdan değerlendirip, tarihsel bakış açısıyla ele almak doğru olacaktır. Çünkü yaratılmak istenilen erkek aklıyla bir sistem olmaktadır. Sadece, siyasi bir parti ya da bir kişiden öte bir zihniyetin temsilini yürütmektedir. Sömürgeci

Önder Apo bu durumu 'düşünsel sömürgecilik' olarak değerlendirdi. Yetmez, yanılı ve yanlışlarımızın altında zihniyette yaşadığımız yetersizlikler bulunmaktadır. Bu yüzden değişimi ve düzeltmeyi buradan başlatmamız gerekmektedir. Tarih okumalarımızı bu ekseninde düzeltmeli, tehlikeyi daha net

“Bir insan soyunun en kötü hale getirilmesi kendi geleceği için düşünce üretmez, plan yapamaz hale getirilmesidir”

ÖNDERLİK

zihniyetleri sadece toprak işgalinden öte zihniyet sömürgeciliğini yapmaktadırlar. O açıdan değerlendirmelerimizi tekrardan değerlendirip, ezberleri bozmamız.

Değerli Genç Kadınlar!

Zihniyet kime aitse yaptıkları ona hizmet etmektedir. O zaman topluma hizmet edebilmesi için doğru ve yeterli zihniyet, düşünce gücü kazanmamız gerekmektedir. Düşman toplumsal dokuyu özel savaş uygulamalarıyla dağıtıyor, okullar kurarak, kendi zihniyetini aşılayarak bize ait ne varsa paramparça ederek toplumu soykırıma açık hale getiriyor. Demek ki düşman, ilk olarak düşünce kırımıyla başlıyor. Zihniyet, bu kadar önemli olmaktadır. Direnişsiz, mücadelesiz, her şeyi kabul eden, boyun eğen köle haline getirmek için öncelikli olarak zihniyet kırımına başvurmaktadır. Bu yüzden Önderlik “Bir insan soyunun en kötü hale getirilmesi kendi geleceği için düşünce üretmez, plan yapamaz hale getirilmesidir” dedi.

görmeliyiz. Gerçek ve hakikatle oluşturulan her tarih bizi mücadele alanlarına ve direnişe sevk edecektir. Mücadelede, savaşım ve kazanımlar ancak ve ancak böyle olacaktır. Bu anlamıyla üniversite alanları savaşımını vereceğimiz, örgütlülüğünü oluşturacağımız alan olmaktadır. Doğru hakikatle örgütlenen her toplum, birey karşısında bulunan güç ne kadar psikolojik üstünlük içinde olsa da yenilmeye mahkumdur. Yeter ki ideolojik gücümüze olan inanç ve hakimiyet olsun. Bu temelde kadına karşı oluşturulmak istenilen sisteme karşı daha örgütlü ve daha bilinçli toplum oluşturmamız. Bu anlamıyla mücadelemize daha fazla hız kazandırmalı, soluksuzca çalışmalıyız. Ne yapabilirimden öte o kadar çok yapacağımız şeyler var ki öncelikle başlamalıyız. Herkes üç kişiyi örgütleyerek yola koyulursa binlerce kişi oluruz. Birçok çalışma ile kadın platformu oluşturabiliriz. Bu platformlarda araştırmalarımızı, eğitimlerimizi, eylem alanları oluştura biliriz. Şimdi hep beraber örgütlenme ile harekete geçme zamanı!

ÎNSÎYATÎFA

TOLA STAR

Însîyatîfa Tola Star li Bajarê Licê de hember zîlamên dewletê ku maddeyên hişbir difrotin çalakiyek pêk anî. Çalakvanê bi navê Nûcan ku tevlî çalakiyê bû wan agahîyan parve kir. “Em wek Însîyatîfa Tola Star rêxistinbûyîneke jinên ciwanin. Ne ji aliyê rêxistinekî ve hatine avakirin. Me xwe ji jiyanê berpirsiyar dît. Em hemû ji cihên cûda yên Kurdistanê ne, li zanîngehê me hevaltiyek avakir û me biryar girt ku êdî li hember faşîzmê bêdeng nemînin û hesabê her êrişê bipirsîn. Em rêxistinek îllegalin û alavên pir taybet kar naynin em; karê xwe bi kevir û benzîne ve dikin. Em pencereyên faşîstan jî bişkînin, ber derî wan jî bişewitînin an jî erebeyê wan bi mifteyekê ve xêz jî bikin, em xwedî çalakiyekin û herî kêr dikarin rehet razên. Ango çalakiyên me ne xwedî hêzek mezinin, dibe piştê em bi hêz jî bikin. Lê belê em bi çalakiyên xwe ve vê diyar dikin ku em faşîst, xwefiroş û xayînan di bajarê xwe de naxwazin. Vê dawiyê jî me li Licê çalakiyek pêk anî. Dibe cîhan ranebû lê taxa me gişt ser piyan bû. Çalakî wisa bû; me ji meha adarê ve hin kesan dişopand. Yek ji wan polîsekî li lojmanê dima bû, 2 heb jî ji Amedê bûn lê belê ew kes bi dûrûtiyên xwe dihatin nasîn, me dizanibû ku dijmin bi wan re listiye. 4 mehan me wan şopand û piştê me plansaziya xwe çêkir. Ew her êvar li sûka Licê hev didîtin û polêsa jî ji wan re

maddeyê hişbir dida û pereyê roja berê di nav xwe de par dikirin. Êdî me wek Însîyatîfa Tola Star dest bi amadekariyan kir, me şûşeyek cam heya nîvî benzîn tijî kir û clor xiste nav dû re me paçek jî xist devê vî û molotofek amadekir. Me torbe jî tijî kevir kir. Şeva ku ev her du zîlam diçûn cihê firotinê me ji ser banê malekî de molotof avêt ber wan, ew tirsîyan û xwestin birevin; me jî keviran ji jor ve avêt ser serê wan, hemû tax rabû ser piyan û derketin derve, em di nav qelebalixiyê de winda bûn. Me cezayek da polîs jî, ger we dîtiba hûnê jî pir keniyabana! Dema erebeya wî dişewitiya ev jî ji girinê xwe kuştibû jixwe piştê jî me bihîst tayîna xwe xwestî ye. Bi vî awayî me wî jî anî rê”

BU DA BEN "YAX! YIX!"

XİZLİLARDAN

Hele bir
ba q a m
buralar
da neler
oliii ?

Bizim xelkın kızı
Kejê gittiğinden
beri içimden
gelmi, dışarılara
çıqmaq, gezip tur
atmax. Qorkmayin
Kejê taqipçileri
u sevenleri,
hevaller eyaletten
çaxırmışlar, onların
yanına gitmiş.
Le sanki bu kez
keşfe yaqalanmış,
welleh ma bu çi
gelmex bilmedi. E

wallah cigerlerim xışirti özlemde, le ma
napak bekliyek baqaq nolacaq. Ha bir de
diyeceksiniz sende kimsin? E welleh dedix
yerini boş bırakmayax. Onun yerine biz
yazax. Mazallah welleh bu Batman'lilerin işi
miş heç belli olmi, Amedlilerin ekmexini
elinden alacaxlar diye qorqiyemm. Kendimi
tanıştırmış edecex olurse bende xas
be xas Amed'li babanın, Serhedli Ananın
bir çocuxuyem. Yarı Serhedliyem anamı
esas aliyem lê Amed de yüreximdedir,
cigerimdedir. Sevdasını anlatmaya gerek

yoxtur. Werasıl u kalam gelek konimiza;

Hemşom Kejê her iki ayda bir sizlere yazı
û her sayıda bizden öneride alır ha, welleh
haqqını yemem. Geçen sayı da seçim den
gir koniye demiştix. Lê bu sayıda ben size
Kurdistan, Ortadoxi û tûm evreni ilgilendiren
bir koniden baxsedecexim. Canimizdan,
Cigerimizdan herşeyîmizden Başkanımızdan
baxsedecexim. Bu ne sesizlixtir ayıptır wellah.
2 yıl oldî Başkandan xaber yoxtur. Bizim
gençlûx sadece secimde sıcax oli slogan
atii, ma eskiden biz diyidix "Gençlîx Rêber
Apo'nin fedaisidir" diye. Xêrdîr şîmdî ölüm
uyqusuna girmişez, ne bir ses ne bir eylem
ka hele bana deyin ma bizlere hiç yaqışı? Ben
anlamıyam bu nasıl bir çelişkidir. Ma herşey
konişmadır? Ma öyle quru quru propaqenda
ile oleceq işmi? Welleh Amed gençlixi olarak
ayıp edirek. Mana biz paytextin çocuxlarıyaq,
dînya alemin gözü bizdedir, biz kalksak welleh
öyle bir deprem olacax, tayibo'nun beyaz qasri
toz duman olur. Cigerimiz başkanımız dedi
"Genc başladıx, genc başaracaxız" lê genclix
ortada yok boyle işmi olur. Wellah ben kejê gibi
nerme yazmıyirem. (nerm derken Kejê yoldeş,
politixtir ha, kendisini textir edirem e welleh
bende Serhat'ın feodal yonleri baskindir
kişilixim duzdur ondan kizirem.) Nerde
elma biçaxi taşıyan genclix, nerde cebinde
sapansız dolaşmayan xizliler wellah ayıptır,
şermdir. Ben bu gençlîxî eleştiriyîm. Hema taş
atın oda helaldir, en azındandan cigersizlere

DEN OLSIN PARÇALA!"

katilmazsınız. Bizim konuşmamızda “aman yapamam, yakalanıram, geleceğimi düşünüyem” yoxtur. Biz bölelerine ofis çöçixi derix, oportunist derix. Yaw Başkan diyi “dışarda olsaydım ilk işim amed’in soqaqlarını temizlemax olırdı” lê bîz hîna AYAXLÎ çöpleri memleketimizden atamamışx. Ma şimdi devrim olsa iyle bedawaya mı yaşaycaxız, birşey yapmadan, emek vermeden ma böyle yaşam olırr? Lafa gelince herkes diyi devrim olsun, madem öle bu çox istedikimiz devrimi kim yapacax! Cevabi ap acıx bellidir hevaller, Başkanın de dedixi gibi “DEVİRİMİ ANCAH YUREKLİ KİŞİLİXLER YAPAR” Devrim de Başkansız olmaz, bu dünyada başkansız yaşam dahi olmaz. O zaman başkanın özgürlüğü için rolümüzü oynayacaxız, oyle kacmax yok ne isteniyosa onu yapacaxız.

Ey Kurdistanın xızlı, ofkeli, egid ve zilan genclüğü, Heval Murat Karayılan’ın de dedixi gibi hema bir çaxmax yeter. Ma demeyin yoxtur. Biz gencliximizi iyi tanıyaq. Çaxmax neymiş, istese askeri funye bılır bızımkişiler, boşına bu kadar nav û deng olmamışız ma.

Neyse sındı acık soylüyem, ıyı okuyın hevalno yak, yıx, parçala. Baska çare yok genclix yıxmalığı yenileri yapılabilısın. Hema bu dijmina gün yuzu yox. Her gün onları Kurdistandan kovacax, eleriyle mezarlarını kazdıracax. Mesela bız bu A101’i, BIM’i vs. yaxsax, kapılarını kırsax, kim ne diyeceğiz? Bu

qoricilerin topuğuna sıkısağ, bu Amedimizin her köşe başında motorlarıyla artistlik taslayan axlaqsız yunus polisleri xışış etsek, weelleh cennetlik oluruz. Hele ka bana diyin ma kimin hakkı var, bız xalkımızın ekonomik sorunlarına dikkat çekiyoruz, yardım ediyoruz. Yada ajanları teşir ederseğ kim ne diyeceğ mane zaten kurmê darêne. Ya da en onemlisi İmralıdır o kadar yuriceğ dedix, yuriseğ hep birlikte kim duracax karsımızda. Önemli olan örgütli güç haline gelmexdir. Welleh hevalno örgütli olirsek hiç bir güç karsımızda duramaz. E ka hele baqın, bu seçimlerden sonra herşey eskisi gibi olacax mı sanırsınız? Welle bu faşist tayibo hukumetine ka hele baqın ma daha ne yapsın, ma yapmadığı bişey qalmıştır? Welleh ben artık dayanamıyem, ne wicdanım, ne aqlım ne de duygularım qabul edirr, bu qadar axlaqsızlık zoruma gıdı. Amed genclüğü başını o telefonlardan qaldırmalı u klavyeşörlük, kalemşörlük u hema ne kadar şörlük varsa terk edip, artıx örgütlenme zamani gelmiştir deyip xerekete geçmeli. Welleh biz eylemci ruxumuzla bilinir, tanınırız. E ma şimdi hele bana diyin diyin, ma bu ruxdur? Bu eylemcilixtir? Onlar saldırı de saldırı, bizde qalkmış kendimize sanal medyalarda geziyox. Xelkin çoxuxlarıyız, xelk olmadan yaşam olmi. Ma biz köksüz dexilez. Çok şikir Kurdistan xelkının yixit çoxuxlarıyız. Ona göre de yaşamağ lazımdır ha. Önderliximiz “ pratixi bizim olmayan,

bizden dexildir” diyor. E ka hele bir kişiliximizi sorgulayak, bu pratix kimindir, kime xizmet edir? El-wicdan, ax ax yaqınmak istemirem bu gençlixе yakışmii. O neden u sebeble hevalno artıx dem dema pratixtir, dem dema eyleme geçmex u artıx zaferi yaratma demidir.

Bunları soylıyorum hevalno belkı cok usten, belkı cok propaganda decexsiniz, lê welleh degil bunları bız yapmalıyız ne ben ne siz tek olmaz bız birlıkte dexilsek devrım hıc olmaz. Ma Öyle dexil ?

Ha birde ben anlam vermirem, hele ka hele mürekkep yalamış bir arqadaş beni aydınlatısın ben okumamışım bilmirem, yaw bizim Sterk TV’miz, Medya Haberimiz, Med müziximiz, Zarok Tv’miz û hama bir sürü qanaliximiz var. Hele bu Kürtler ne diyir, rojev nedir, örgütümüz bize ne perspektif suni meraq edip baqan çoq azalmış. Ma hiç oli? Ma bu bizim televizyon qanallarımız dexil mi? me gençlix süreci taqip etmezse nasıl eyleme geçecex. Herşey tane telefon u nizamim sanal medya dexildir. Cigerimin çep köşeleri dexterli yoldeşlerim, ka hele bir baqın wallah reflekslerimiz zayıflamış û matmayi bile qalmirak artık neden biliseniz? Aşınma oli, refleksler öldürüli, herşeyden sıradanlaşi. Mneviyatın yoq olup gitmesine nasıl izin vercxiz. Açtım baqtim Sterk tv’de diyor dijminin kaç zırxli araci sonucu onlarca çocux katledilmiş, bayram günü şehitliklerimize saldırı olmuş. Şimdi bu normal bir durumdur? Ka hele kendinize br sorin ma normladir? Ere dijmindir, ere dijmindan bir umut beklenilmez, beklenilse o zeman dijmin olmaz. Le bunlar karşısındaki sessizlik dijminimizi büyüti büyüti. O neden u sebeple diyirem, benim cigerimin çep köşesi yoldeşlerim artıx örgütlenek, soqaqlara, mahallelere, çıqaq û artık direnişe qalkalım. Welleh ben sizden umutliyem, bilirem Amed’in , Nisebin’in, Cizre’nin, Xaçort’ın, Gever’in gençlixı yerinde duramiyî nerde YDG-H süreci diyir. E mana süreci gençlixin katılım tarsı belirli. Sıvayın kollari, an eylem anidir..

XALQIN QIZI
KEJÊÊ

ŞOREŞA
ROJAVA
ŞOREŞA
JINÊ YE

*"Bu Halkın
Yarattığı Tek
Değeri Şahadet
Çizgisinde Yürüyen
Savaşçılarıdır"*

Rêber APO

